

9

מדינת ישראל

גנזך המדינה

מכירת המטלה

מכירת המטלה

471-480

מס. תיק מקורי.

משרד

מחלקה

שם תיק: נספחי ממשלה 471 - 480

מזהה פנימי: 223/5-A

מזהה פריט: R00050sf

כתובת: 3-312-1-3-6

תאריך הדפסה: 03/07/2022

אמנות והמלצות של ארגון העבודה הבינלאומי

ה צ ע ה ל ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם ליפות את כוחו של שר העבודה להגיש לכנסת את
... האמנות וההמלצות המצורפות בזה, שנחקבלו על-ידי ארגון העבודה הבינ-
לאומי במושב ה-54, בצירוף התזכיר בו תוסבר כוונת הממשלה לגבי
הפעלת האמנות וההמלצות כמפורט להלן:-

- (א) אמנה מס. 131 בדבר קביעת שכר מינימום, בזיקה מיוחדת
לארצות מתפתחות.
- (ב) אמנה מס. 132 בדבר חופשה שנתית בושאת שכר.
- (ג) המלצה מס. 135 בדבר קביעת שכר מינימום, בזיקה מיוחדת
לארצות מתפתחות.
- (ד) המלצה מס. 136 בדבר תכניות מיוחדות לתעסוקה ולהכשרה
לנוער, לשם מטרות פיתוח.

מוגש ע"י שר העבודה

תזכיר בקשר לאמנות והמלצות של ארגון העבודה הבינלאומי

1. סעיף 19 לחוקת ארגון העבודה הבינלאומי קובע:

"5. (א) תשלח האמנה לכל החברות לשם אישור;

(ב) כל חברה וחברה מתחייבת להביא את האמנה, לשם חיקוק או לשם פעולה אחרת, לפני הרשות או הרשויות שהענין הוא בגדר סמכותן תוך תקופת שנה אחת - לכל היותר - מנעילת מוסב הועידה, אך באין אפשרות לעשות זאת תוך תקופת שנה אחת מחמת נסיבות יוצאות מן הכלל - בהקדם האפשרי למעשה, ובסום פנים לא יאוחר **מסמונה-עשר** חודש מסיום מוסב הועידה.

(ג) החברות יודיעו למנהל הכללי של משרד העבודה הבינלאומי על האמצעים שנקטו, בהתאם לסעיף זה, לשם הבאת ההמלצה בפני הרשות המוסמכת או הרשויות שהן רואות אותן כמוסמכות, ועל הפעולה שנקטו אותן רשויות.

"6. (א) תישלח המלצה לכל החברות לעיוןן לשם מתן חוקף לה דרך תחיקה לאומית או באופן אחר;

(ב) כל חברה וחברה מתחייבת להביא את ההמלצה לשם חיקוק או לשם פעולה אחרת לפני הרשות או הרשויות, שהענין הוא בגדר סמכותן, תוך תקופת שנה אחת - לכל היותר - מנעילת מוסב הועידה, או באין אפשרות לעשות זאת תוך תקופת שנה אחת מחמת נסיבות יוצאות מן הכלל - בהקדם האפשרי למעשה, ובסום פנים לא יאוחר **מסמונה-עשר** חודש מסיום הועידה;

(ג) החברות יודיעו למנהל הכללי של משרד העבודה הבינלאומי על האמצעים שנקטו, בהתאם לסעיף זה, לשם הבאת ההמלצה בפני הרשות המוסמכת או הרשויות המוסמכות כאמור, בצירוף פרטים על הרשות או הרשויות שהן רואות אותן כמוסמכות, ועל הפעולה שנקטו אותן הרשויות".

2. המוסב ה-36 של ועידת העבודה הבינלאומית שהתכנס בחודש יוני 1953 אישר חוות דעת של ועדות מומחים בדבר דרך הגשת האמנות וההמלצות לרשות המוסמכת שבה נאמר:

(א) אין הממשלה יוצאת ידי החובה להגיש אמנות והמלצות לרשות המחוקקת רק על-ידי העברה נוסח האמנות וההמלצות למחוקק;

(ב) "ההגשה" לרשות המחוקקת חייבת להיות מלווה הודעה או הצעות בהן נמסר על כוונת הממשלה ביחס לאמנה או המלצה;

(ג) על הממשלה להודיע מה הצעדים שבדעתה לנקוט על מנת ליתן חוקף לאמנות ולהמלצות, או להודיע שאין לנקוט פעולה ויש לדחות החלטה לעתיד או שלרשות המחוקקת תנתן הזדמנות לוויכוח.

3. בהתאם להתחייבויות הנובעות מהאמור לעיל חונחנה על שולחן הכנסת -

(א) אמנה מס' 131 בדבר קביעת שכר מינימום, בזיקה מיוחדת לארצות מתפתחות.

(ב) אמנה מס' 132 בדבר חופשה שנתיית נוסאת שכר.

(ג) המלצה מס' 135 בדבר קביעת שכר מינימום, בזיקה מיוחדת לארצות מתפתחות.

(ד) המלצה מס' 136 בדבר תכניות מיוחדות לתעסוקה ולהכשרה לנוער, לשם

מטרות פיתוח.

מטרות פיתוח.

4. (א) ביחס לאמנות 131 - 132 תיערכנה בדיקות באיזו מידה עובות הוראות החוק וההסדרים הקיימים להוראות האמנות, ובאם יש מקום לחקיקה נוספת אשר תאמץ את הוראות האמנות.

(ב) ההמלצות 135 - 136 יועברו לגורמים הנוגעים בדבר בכדי שישמשו להם ולמשרד העבודה, עד כמה שהדבר ניתן, הנחיה לטיפול בנושאים הנדונים בהמלצות אלו.

ועידת העבודה הבין - לאומית

אמנה 131

אמנה בדבר קביעת סכר מינימום, בזיקה מיוחדת לארצות מתפתחות,
אומצה בוועידה במוסקבה החמישים וארבעה, ג'ניבה, 22 ביוני, 1970.

אמנה בדבר קביעת סכר מינימום, בזיקה מיוחדת לארצות
מתפתחות.

הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי,
לאחר שנקראה בג'ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי, ונתכנסה
למוסבה החמישים וארבעה ביום 3 ביוני, 1970;
בחיתה את דעתה להוראותיה של האמנה בדבר הסיטות לקביעת סכר מינימום, 1928, ושל
האמנה בדבר סכר עבודה סוה, 1951, אשר אושרו במידה רחבה, וכן של האמנה בדבר
הסיטות לקביעת סכר מינימום (חקלאות) 1951;
בסומה אל לבה כי אמנות אלו תרמו תרומה רבת ערך להגנתן של קבוצות סכירים
מקופחות;
בהיותה סבורה, כי יהא זה מן הרצוי עתה לאמץ מסמך חדש, אשר יסלים את האמנות
הללו ויבטיח הגנה לסכירים מפני סכר נמוך שלא כנאות, ואשר עם היותו בר-סימום
כללי, יביא בחשבון במיוחד את ארכיהן של הארצות המתפתחות;
לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסוימות בדבר הסיטות לקביעת סכר מינימום
ובעיות הקשורות בכך, בזיקה מיוחדת לארצות מתפתחות, שאלה המהווה את הסעיף
החמישי בסדר יומו של המוסב;
לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורה של אמנה בין-לאומית,
מאמצת ביום זה, עשרים ושנים ביוני לסנת אלף חשע מאות ושבעים, את האמנה שלקמן,
שתיקרא "אמנה בדבר קביעת סכר מינימום, 1970":

סעיף 1

1. כל חברה בארגון העבודה הבין-לאומי המאשרת אמנה זו מתחייבת לקבוע מערכת
של סכר מינימום, אשר תגן על כל קבוצות הסכירים שתנאי עבודתם הם כאלה
סיהא מן הראוי להבטיח את הגנתם.
2. הרשות המוסמכת בכל ארץ תיקבע, בהסכם עם הארגונים היציגים של המעבידים
והעובדים הנוגעים בדבר, מקום שארגונים כאלה קיימים, או לאחר התייעצות
מלאה עמהם, את קבוצות הסכירים אשר יש להגן עליהן.

3. כל חברה המאשרת את האמנה הזאת, תרשום, בדין וחשבון הראשון על הפעלתה של האמנה, סיוגש לפי סעיף 22 לחוקת ארגון העבודה הבין-לאומי, את קבוצות הסכירים שלא יהיו מוגנות בהתאם לסעיף זה, מחוץ שתציין את הטעמים לכך, ותודיע בדינים וחשבונות שלאחר מכן את מצב תחיקתה ונוהגה בכל הנוגע לקבוצות שאינן מוגנות, ואת הסיעור שבו ניתן תוקף, או מוצע כי יינתן תוקף, לאמנה, לגבי הקבוצות האמורות.

סעיף 2

1. לסכר המינימום יהא תוקף של חוק ואי אפשר יהיה להפחיתו; אי החלתו תגרור הפעלתם של אמצעי כפייה מתאימים, בני עונשין או אחרים, כלפי בן-האדם או בני האדם האחראים.
2. בכפוף להוראות פק' 1 לסעיף זה, ייסמר תופס המיקוח הקולקטיבי בסלמותו.

סעיף 3

- המרכיבים שיש להביאם בחשבון לשם קביעת רמת הסכר המינימלית יכללו, ככל שהדבר אפשרי ונאות בזיקה לנוהג ולתנאים הארציים,
- (א) את צרכי העובדים ומשפחותיהם, בתשומת לב לרמת הסכר הכללית בארץ, ליוקר המחיה, לגימלאות ביטוח סוציאלי ולרמות החיים של קבוצות סוציאליות אחרות;
- (ב) גורמים כלכליים, לרבות דרישות הפיתוח הכלכלי, רמות פריון והעניין המצוי להשיג ולקיים רמת תעסוקה גבוהה.

סעיף 4

1. כל חברה המאשרת אמנה זו תכונן וחקיים סיסטות המותאמות לתנאים ולדרישות הארציים, אשר יאפשרו לקבוע ולהתאים, מפקידה לפקידה, את סכר המינימום המסתלם לקבוצות סכירים המוגנות בהתאם לסעיף 1 לעיל.

2. יינקטו סידורים, בקטר לכינון, הפעלתן ותיקונן של סיסות כאמור, לשם התייעצות מלאה עם הארגונים היציגים של עובדים ומעבידים הנוגעים בדבר, או, מקום שאין ארגונים כאמור קיימים, עם נציגי המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר.

3. כל אימת שיהיה זה מתאים לאופין של הסיסות לקביעת סכר מינימום, ייקבעו גם סידורים לשם ההסתתפות היסירה בהפעלתן:

(א) של נציגים של ארגוני המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר, או, מקום שארגונים כאמור אינם קיימים, של נציגי המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר, על בסיס של שויון;

(ב) של בני אדם שלהם סמכות מוכרת ליצוג עניניה הכלליים של הארץ, אשר ימונו לאחר התייעצות מלאה עם הארגונים היציגים של עובדים ומעבידים, מקום שארגונים כאמור קיימים, והתייעצות כאמור היא בהתאם לחוק או לנוהג הארציים.

סעיף 5

יינקטו אמצעים נאותים, כגון פיקוח מתאים, שיוסלם באמצעים נחוצים אחרים, כדי להבטיח את הפעלתן היעילה של כל ההוראות הקסורות בסכר מינימום.

סעיף 6

אמנה זו לא יראוה כמתקנת כל אמנה קיימת שהיא.

סעיף 7

כתבי האיסור הפורמליים של אמנה זו יועברו למנהל הכללי של מסרד העבודה הבין-לאומי, לשם רישום.

סעיף 8

1. אמנה זו לא תחייב אלא אותן החברות של ארגון העבודה הבין-לאומי וכתבי איסרוך נרשמו אצל המנהל הכללי.
2. היא תיכנס לתוקפה שנים עשר חודשים לאחר התאריך שבו נרשמו כתבי האיסרוך של שתי חברות אצל המנהל הכללי.
3. לאחר מכן, תיכנס אמנה זו לתוקפה לגבי כל חברה וחברה, שנים עשר חודשים לאחר התאריך שבו נרשם כתב איסרוך.

סעיף 9

1. חברה שאישרה אמנה זו, רשאית להסתלק הימנה כתום עשר שנים מן התאריך שבו נכנסה האמנה לראשונה לתוקפה, בכתב שיזעבר אל המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי, לסם רישום. הסתלקות זו לא תהיה בת-תוקף אלא שנה אחת לאחר תאריך רישומה.
2. כל חברה שאישרה אמנה זו ואינה משתמשת, תוך השנה שלאחר תום תקופת עשר השנים הנזכרות בס"ק דלעיל, בזכות ההסתלקות שנקבעה בסעיף זה, תהא קשורה בה לתקופה נוספת של עשר שנים, ולאחר מכן היא תהא רשאית להסתלק מאמנה זו בתום בתום כל תקופה של עשר שנים, לפי התנאים שנקבעו בסעיף זה.

סעיף 10

1. המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יודיע לכל חברות ארגון העבודה הבין-לאומי על רישומם של כל כתבי האיסרוך וכתבי ההסתלקות שהועברו אליו על ידי חברות הארגון.
2. המנהל הכללי, בהודיעו לחברות הארגון על רישומו של כתב האיסרוך השני המועבר אליו, יסב את תשומת לבן של חברות הארגון אל התאריך שבו תיכנס האמנה לתוקפה.

סעיף 11

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יעביר למזכיר הכללי של האומות המאוחדות לים ריטוס, בהתאם לסעיף 102 של מגילת האומות המאוחדות, פרטים מלאים על כל כתבי האיסור וכתבי ההסתלקות שנרשמו על ידו, בהתאם להוראות הסעיפים דלעיל.

סעיף 12

הוועד המנהל של ארגון העבודה הבין-לאומי יגיש לוועידה הכללית, בזמנים שייראו לו כנחוצים, דין וחשבון על ביצוע אמנה זו, ויבחן אם רצוי להעלות על סדר יומה של הוועידה את שאלת תיקונה של האמנה, כולה או מקצתה.

סעיף 13

1. אימצה הוועידה אמנה חדשה המתקנת אמנה זו, כולה או מקצתה, הרי אם לא קבעה

האמנה החדשה אחרת:

(א) יהא איסורה של האמנה המתקנת החדשה על ידי חברה גורר מן הדין את ההסתלקות המיידית מאמנה זו, על אף הוראות סעיף 9 דלעיל, אם וכאשר תיכנס האמנה המתקנת החדשה לתוקפה;

(ב) תחדל אמנה זו, החל מתאריך כניסת האמנה המתקנת החדשה לתוקפה, לעמוד לאיסור על ידי החברות.

2. מכל מקום, תישאר אמנה זו בתוקפה, בצורתה ובתוכנה הקיימים, לגבי אותן

החברות אשר אישרנה, אך לא איסור את האמנה המתקנת.

סעיף 14

הנוסח האנגלי והנוסח הצרפתי לכתב אמנה זו הן מקור להם במידה שווה.

האמור לעיל הוא נוסח אמת של האמנה שאומצה כדין על ידי הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי, במוסבה החמישים וארבעה, שנחקקים בג'ניבה וסעל נעילתו הוכרז ביום עשרים וחמישה ביוני, 1970.

ולראיה צרפנו את חתימותינו היום הזה, עשרים וחמישה ביוני 1970:

נשיא הוועידה,

ו. מביקאוואסאגאם

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי

וילפרד ז'נקס

נוסח האמנה הניתן בזה הוא העתק מדויק של הנוסח שאומת בחתימותיהם של נשיא ועידת העבודה הבין-לאומית ושל המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי.

העתק שאושר כנכון וכמלא.

בשם המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי:

פרנסיס וולף

יועץ משפטי

של משרד העבודה הבין-לאומי

ועידת העבודה הבינ - לאומית

אמנה 132

אמנה בדבר חופשה שנתיים נושאית זכר (מחוקנת 1970), אומצה
בוועידה במוסבה החמישים וארבעה, ג'ניבה, 24 ביוני, 1970.

אמנה בדבר חופשה שנתית נושאית שכר (מתוקנת 1970).

הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבינ-לאומי, לאחר שנקראה בג'ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבינ-לאומי, ונתכנסה למושב החמישי וארבעה ביום 3 ביוני, 1970; לאחר שהחליטה על אימוץ של הצעות מסוימות בדבר חופשה נושאית שכר, סאלה המהווה את הסעיף הרביעי בסדר יומו של המושב; לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורה של אמנה בין-לאומית, מאמצת ביום זה, עשרים וארבעה ביוני לשנת אלף תשע מאות ושבעים, את האמנה דלקמן, שתיקרא "אמנה בדבר חופשה נושאית שכר (מתוקנת), 1970".

סעיף 1

להוראותיה של אמנה זו, ככל שאין הן נעשות בנות פועל באמצעות הסכמים קיבוציים, פסקי בורות, החלטות בתי דין, גופים סטטוטוריים לקביעת שכר, או בכל דרך אחרת המתיימרת עם הנוהג הארצי, כפי שעשוי להיות נאות לפי תנאי הארץ, יינתן חוקף על ידי חוקיה ותקנותיה של הארץ.

סעיף 2

1. אמנה זאת תחול על כל המועבדים, למעט יורדי ים.
2. ככל שיהיה נחוץ, הרשות המוסמכת, או כל גוף מתאים, בכל ארץ וארץ, יוכלו, לאחר התייעצות עם ארגוני המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר, מקום שארגונים כאלה קיימים, להוציא מכלל החלטה של אמנה זו סוגים מוגבלים של מועבדים, מקום שהחלה זו מעוררת בעיות ביצוע מיוחדות או בעיות בעלות אופי חוקתי או חוקתי, בנות חשיבות מסוימת.
3. כל חברה המאשררת את האמנה הזאת תרשום, בדין וחשבון הראשון על הפעלתה של האמנה, שיוגש לפי סעיף 22 לחוקת ארגון העבודה הבינ-לאומי, כל קבוצות שעשויים היו להוציאן מן הכלל בהתאם לסק' 2 לסעיף זה, מתוך שחציין את הטעמים להוצאה כאמור, ותודיע בדינים וחשבונות שלאחר מכן את מצב החקיקה ונוהגיה לגבי הקבוצות שהוצאו, ואת השיעור שבו ניתן חוקף, או מוצע כי יינתן חוקף, לאמנה, לגבי קבוצות כאמור.

סעיף 3

1. כל אדם שאמנה זו חלה עליו יהיה זכאי לחופשה שנתיים נוספת שזאת נוספת על זמן מינימלי שנקבע.
2. כל חברה המאשרת את האמנה הזאת תפרט את מידת החופשה בהצהרה שתצורף לכתב אישורה.
3. החופשה לא תפחת, בשום אופן, משלושה שבועות של עבודה לשנה אחת של שירות.
4. כל חברה אשר אישרה את האמנה הזאת תהא רשאית להודיע למנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי, בהצהרה מאוחרת, כי היא מגדילה את מידת החופשה שפורט בעת אישורה.

סעיף 4

1. אדם אשר מידת שירותו בכל שנה שהיא פחות ממידת הזמן הנדרש לשם הזכאות המלאה שנקבעה בסעיף הקודם, יהא זכאי, בזיקה לאותה שנה, לחופשה שנתיים נוספת שזאת יחסית למידת השירות בשנה זאת.
2. הביטוי "שנה" בסעיף 1 לסעיף זה מובנו יהא שנת הלוח או כל תקופה אחרת בה אותו מידת זמן, שתיקבע על ידי הרשות המוסמכת או באמצעות הגוף המתאים בארץ הנוגעת בדבר.

סעיף 5

1. אפשר לדרוש תקופת מינימום של שירות לשם מתן זכות לכל חופשה שנתיים נוספת שזאת נוספת על זמן שירות.
2. על הרשות המוסמכת, או על הגוף המתאים, בארץ הנוגעת בדבר, לקבוע את משכה של תקופת שירות מינימום כאמור, אך זאת לא תעלה, בשום אופן, על שנה חודשים.
3. שיטת החישוב של תקופת השירות, למטרת קביעתה של הזכות לחופשה, תיקבע על ידי הרשות המוסמכת, או על ידי הגוף המתאים, בכל ארץ וארץ.
4. בתנאים שייקבעו על ידי הרשות המוסמכת, או על ידי הגוף המתאים, בכל ארץ וארץ, ייחשבו ההעדרויות מן העבודה מטעמים בלתי תלויים ברצונו של המועדב הנוגע בדבר, כגון העדרויות מחמת מחלה, מחמת תאונה או מחמת חופשת אמהות, בתקופת השירות.

סעיף 6

1. חגים ציבוריים וימי פגרא מקובלים, בין שהם חלים במסך החופשה השנתית ובין שאין הם חלים כך, לא יחוסבו כחלק מן החופשה השנתית המינימלית נושאת שכר סנקציה בסעיף 3, סק' 3, לאמנה זאת.
2. בתנאים שיקבעו על ידי הרשות המוסמכת, או על ידי הגוף המתאים, בכל ארץ וארץ, אי אפשר יהיה לחשב תקופות של אי כושר לעבודה, סגירה עקב מחלות או תאונות, כחלק מן החופשה השנתית המינימלית נושאת שכר סנקציה בסעיף 3, סק' 3, של אמנה זו.

סעיף 7

1. כל אדם היוצא לחופשה הנידונה באמנה זו יקבל בעד מלוא התקופה של אותה חופשה לא פחות משכרו הרגיל או הממוצע (לרבות סכום במזומנים כדי סוויו של כל חלק משכרו המסולם בעין, וסאינו גמלה קבועה הנמסכת בין שהאדם הנוגע בדבר סרוי בחופשה ובין אם לאו), שיחוסב כפי שייקבע על ידי הרשות המוסמכת, או על ידי הגוף המתאים, בכל ארץ וארץ.
2. הסכומים המגיעים בהתאם לסק' 1 לסעיף זה יסולמו לאדם הנוגע בדבר לפני חופשתו, אלא אם כן נקבע אחרת בהסכם החל עליו ועל מעבידו.

סעיף 8

1. הרשות המוסמכת, או הגוף המתאים, בכל ארץ וארץ, רשאים להרשות חלוקתה של החופשה השנתית נושאת שכר לחלקים.
2. אם לא נקבע אחרת בהסכם החל על המעביד והאדם המועבד הנוגע בדבר, ובתנאי שאורכו של הסירות של האדם הנוגע בדבר מזכהו לתקופה כזאת, יכלול אחד החלקים שתי שבועות עבודה רצופים, לפחות.

סעיף 9

1. החלק הרצוף של החופשה השנתית נושאת שכר הנזכר בסעיף 8, סק' 2, לאמנה זאת, יינתן ויילקח לא יאוחר מאשר שנה אחת, ויתרחה של החופשה השנתית נושאת שכר לא יאוחר מאשר שמונה עשר חודשים, מקץ הסנה שבזיקה אליה נבעה הזכות לחופשה.

2. כל חלק מן החופשה השנתית העולה על המינימום שנקבע, אפשר לדחותו בהסכמת האדם המועבד הנוגע בדבר, מעבר לתקופה שפורטה בסק' 1 לסעיף זה ועד לגבול זמן נוסף שפורט.
3. המינימום וגבול הזמן הנזכרים בסק' 2 לסעיף זה ייקבעו על ידי הרשות המוסמכת, לאחר התייעצות עם ארגוני המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר, או באמצעות מיקוח קולקטיבי, או באותה דרך אחרת שתהא מתייחסת עם הנוהג הארצי, כפי שעשוי להיות מתאים לפי החנאים הארציים.

סעיף 10

1. התקופה שבה יש לצאת לחופשה תיקבע על ידי המעביד, לאחר התייעצות עם האדם המועבד הנוגע בדבר או עם נציגיו, אלא אם כן זאת נקבעת באמצעות תקנות, הסכמים קיבוציים, פסקי בוררות, או בכל דרך אחרת התואמת את הנוהג הארצי.
2. כדי לקבוע את התקופה שבה יש לצאת לחופשה, יובאו בחשבון דרישות העבודה ואפשרויות המנוחה והנופש המוצעות לאדם המועבד.

סעיף 11

כל אדם מועבד אשר הטלים את תקופת הסירות המינימלית התואמת את זו שניתן לדורשה בהתאם לסק' 1 של סעיף 5 לאמנה זו, יקבל, בגמר העסקתו, חופשה נוספת שזאת שיהא יחסית לאורך הסירות שלגביו לא קיבל חופשה כאמור, או פיצוי תחתיה, או זיכוי לחופשה שוות ערך.

סעיף 12

כל הסכם בדבר ויתור על הזכות לחופשה שנתית נוספת שזאת שזכר שנקבעה בסק' 3 של סעיף 3 לאמנה זו, או בדבר ויתור על חופשה כזאת, תמורת פיצוי או בכל דרך אחרת, יהא, לפי תנאי הארץ, בטל ומבוטל או אסור.

סעיף 13

הרשות המוסמכת או הגוף המתאים בכל ארץ וארץ רשאים לאמץ כללים מיוחדים המכוונים למקרים שבהם אדם מועבד משמש במסך חופשתו בפעילות מכניסה, שאינה מתייחסת עם מטרתה של חופשה זו.

סעיף 14

יינקטו אמצעים יעילים המתאימים לאופן שבו יינתן תוקף להוראות אמנה זו, כדי להבטיח את תחולתן התקינה ואכיפתן של התקנות או ההוראות בדבר חופשה נוספת שזכר, באמצעות פיקוח נאות או בדרך אחרת.

סעיף 15

1. כל חברה רשאית לקבל עליה את ההתחייבויות שבאמנה זו באורח נפרד -
 - (א) לגבי בני אדם המועבדים בתחומים כלכליים שאינם חקלאות;
 - (ב) לגבי בני אדם המועבדים בחקלאות.
2. כל חברה תפרט בכתב איסורה אם היא מקבלת עליה את ההתחייבויות שבאמנה לגבי בני האדם הנידונים בפסקה (א) לסק' 1 דלעיל או לגבי בני האדם הנידונים בפסקה (ב) לסק' האמור או לגבי אלה ואלה.
3. כל חברה אשר קיבלה עליה, בעת איסורה, את ההתחייבויות שבאמנה זו רק לגבי בני האדם הנידונים בפסקה (א) לסק' 1 של סעיף זה, או לגבי בני האדם הנידונים בפסקה (ב), לסק' 1 של סעיף זה, רשאית, לאחר מכן, להודיע למנהל הכללי של מרכז העבודה הבינ-לאומי כי היא מקבלת את ההתחייבויות שבאמנה בזיקה לכל בני האדם שלגביהם חלה אמנה זאת.

סעיף 16

- אמנה זו מתקנת את האמנה בדבר חופשה שנתינה נוספת שזכר, 1836, ואת האמנה בדבר חופשה שנתינה בשכר (חקלאות), 1952, בתנאים דלקמן:
- (א) קבלתן של ההתחייבויות שבאמנה זו לגבי בני אדם המועבדים בתחומים כלכליים שאינם חקלאות על ידי חברה שהיא צד לאמנה בדבר חופשה שנתינה נוספת שזכר, 1936, תגרור מן הדין את ההסתלקות המיידית מאותה אמנה;
 - (ב) קבלתן של ההתחייבויות שבאמנה זו לגבי בני אדם המועבדים בחקלאות על ידי חברה שהיא צד לאמנה בדבר חופשה שנתינה בשכר (חקלאות), 1952, תגרור מן הדין את ההסתלקות המיידית מאותה אמנה;
 - (ג) כניסתה לתוקף של אמנה זאת תנעל את האמנה בדבר חופשה שנתינה בשכר (חקלאות), 1952, מאיסורה ולאחר מכן.

סעיף 17

כתבי האיסורור הפורמליים של אמנה זו יועברו למנהל הכללי של משרד העבודה
הבין-לאומי, לשם רישום.

סעיף 18

1. אמנה זאת לא תחייב אלא אותן החברות של ארגון העבודה הבין-לאומי שכתבי
איסורורן נרשמו אצל המנהל הכללי.
2. היא תיכנס לתוקפה שנים עשר חודשים לאחר התאריך שבו נרשמו כתבי האיסורור
של שתי חברות אצל המנהל הכללי.
3. לאחר מכן, תיכנס אמנה זו לתוקפה, לגבי כל חברה וחברה, שנים עשר חודשים
לאחר התאריך שבו נרשם כתב איסורורה.

סעיף 19

1. חברה שאישררה אמנה זאת, רשאית להסתלק הימנה כתום עשר שנים מן התאריך שבו
נכנסה האמנה לראשונה לתוקפה, בכתב שיועבר אל מנהל הכללי של משרד העבודה
הבין-לאומי, לשם רישום. הסתלקות זו לא תהיה בת תוקף אלא שנה אחת לאחר
תאריך רישומה.
2. כל חברה שאישררה אמנה זו ואינה משתמשת, תוך השנה שלאחר תום עשר השנים
הנזכרות בסק' דלעיל, בזכות ההסתלקות שנקבעה בסעיף זה, תהא קשורה בה
לתקופה נוספת של עשר שנים, ולאחר מכן היא תהא רשאית להסתלק מאמנה זו בתום
כל תקופה של עשר שנים, לפי התנאים שנקבעו בסעיף זה.

סעיף 20

1. המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יודיע לכל חברות ארגון העבודה
הבין-לאומי על רישומם של כל כתבי האיסורור וכתבי ההסתלקות שהועברו אליו
על ידי חברות הארגון.
2. המנהל הכללי, בהודיעו לחברות הארגון על רישומו של כתב האיסורור השני
המועבר אליו, יסב את חשומת לבן של חברות הארגון אל התאריך שבו תיכנס
האמנה לתוקפה.

סעיף 21

המנהל הכללי של משרד העבודה הביין-לאומי יעביר למזכיר הכללי של האומות המאוחדות, לשם רישום, בהתאם לסעיף 102 של מגילת האומות המאוחדות, פרטים מלאים על כל כתבי האיסור וכתבי ההסתלקות שנרשמו על ידו, בהתאם להוראות הסעיפים דלעיל.

סעיף 22

הוועד המנהל של ארגון העבודה הביין-לאומי יגיש לוועידה הכללית, בזמנים שייראו לו כנחוצים, דין וחשבון על ביצוע אמנה זו, ויבחן אם רצוי להעלות על סדר יומה של הוועידה את שאלת תיקונה, כולה או מקצתה.

סעיף 23

1. אימצה הוועידה אמנה חדשה המתקנת אמנה זו, כולה או מקצתה, הרי אם לא קבעה האמנה החדשה אחרת -
(א) יהא איסורה של האמנה המתקנת החדשה על ידי חברה גורר מן הדין את ההסתלקות המיידית מאמנה זו, על אף הוראות סעיף 19 דלעיל, אם וכאשר תיכנס האמנה המתקנת החדשה לחוקפה;
(ב) תחדל אמנה זו, החל מתאריך כניסת האמנה המתקנת החדשה לחוקפה, לעמוד לאיסור על ידי החברות.
2. מכל מקום, תישאר אמנה זו בחוקפה, בצורתה ובתוכנה הקיימים, לגבי אותן החברות אשר אישרוה נך לא אישרו את האמנה המתקנת.

סעיף 24

הנוסח האנגלי והנוסח הצרפתי לכתב אמנה זו דין מקור להם במידה שווה, האמור לעיל הוא נוסח אמת של האמנה שאומצה כדין על ידי הוועדיה הכללית של ארגון העבודה הביין-לאומי במוסבה החמישים וארבעה, שנחקקים בג'ניבה וסעל נעילתו הוכרז ביום עשרים וחמשה ביוני, 1970.

ולראיה צרפנו את חתימוֹתינו היום הזה, עשרים וחמישה ביוני, 1970:

נשיא הוועידה,

ו. מניקאוואסאגאס

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי,

וילפרד ז'נקס

נוסח האמנה הניתן בזה הוא העתק מדויק של הנוסח שאומת בחתימוֹתיהם של

נשיא ועידת העבודה הבין-לאומית ושל המנהל הכללי של משרד העבודה

הבין-לאומי.

העתק שאוסר כנכון וכמלא.

בשם המנהל הכללי של משרד העבודה

הבין-לאומי:

פרנסיס וולף, יועץ משפטי של משרד

העבודה הבין-לאומי.

ועידת העבודה הבינ-לאומית

המלצה 135

המלצה בדבר קביעת סכר מינימום, בזיקה מיוחדת לארצות
מתפתחות, אומצה בוועידה במוסבה החמישים וארבעה,
ג'ניבה, 22 ביוני, 1970.

המלצה בדבר קביעת סכר מינימום, בזיקה מיוחדת לארצות מתפתחות.

הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבינ-לאומי, לאחר שנקראה בג'ניבה על ידי הוועד המנהל של מסדר העבודה הבינ-לאומי, ונחכנסה למוסבה החמישים וארבעה ביום 3 ביוני, 1970; בתיחה את דעתה להוראותיה של ההמלצה בדבר השיטות לקביעת סכר מינימום 1928, של ההמלצה בדבר השיטות לקביעת סכר מינימום (חקלאות) 1951, ושל ההמלצה בדבר סכר עבודה סוה, 1951, הכוללות קוי הנחיה רבי ערך לגופים הקובעים סכר מינימום;

בסומה אל לב כי הנסיון בסנים האחרונות ביותר בטעים את החשיבות של בחינות נוספות מסוימות הקשורות בקביעת סכר מינימום, לרבות אימוצן של אמות מידה אחר יאפשרו לשיטות לקביעת סכר מינימום להוות מכסיר יעיל להגנה סוציאלית וגורם במדיניות לפיתוח כלכלי וסוציאלי גם יחד;

בסומה אל לב כי קביעת סכר מינימום אינה צריכה להיעשות, בסום פנים, על חשבון הפעלתו ופיתוחו של המיקוח הקולקטיבי החופסי, המאפשר לקבוע סכר ברמה גבוהה יותר מן הסכר המינימלי;

לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסוימות בדבר השיטות לקביעת סכר מינימום ובעיות הקשורות בכך, בזיקה מיוחדת לארצות מתפתחות, טאלה המהווה את הסעיף החמיסי בסדר יומו של המוסב;

לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורה של המלצה, מאמצת ביום זה, עשרים וסנים ביוני לחנת אלף תשע מאות ושבעים, את ההמלצה דלקמן, שתיקרא "המלצה בדבר קביעת סכר מינימום, 1970".

I מטרות הקביעה של סכר מינימום

1. קביעת סכר מינימום תהווה אחד היסודות של כל מדיניות המיועדת להילחם בעוני ולספק את צרכיהם של כל העובדים ומשפחותיהם.
2. מטרתה העיקרית של קביעת סכר מינימום תהא להבטיח לסכירים את ההגנה הסוציאלית הנחוצה בכל הנוגע לרמות מינימום של סכר שניתן להרשותן.

II אמות מידה לקביעת רמתו של סכר מינימום

3. בקביעת רמתו של סכר מינימום יש להתחשב במיוחד באמות המידה דלקמן:

- (א) צרכי העובדים ומטפחותיהם;
- (ב) רמת הסכר הכללית בארץ;
- (ג) יוקר המחיה והסיכונים בו;
- (ד) גימלאות הביטוח הסוציאלי;
- (ה) רמות חיים מוסוות של קבוצות סוציאליות אחרות;
- (ו) גורמים כלכליים, לרבות דרישות הפיתוח הכלכלי, רמות פריון והענין המצוי להשיג ולקיים רמת תעסוקה גבוהה.

III תחום תחולתה של השיטה לקביעת סכר מינימום

4. מספרן של קבוצות הסכירים שאינן מוגנות בהתאם לסעיף 1 לאמנה בדבר קביעת סכר מינימום, 1970, יועמד על מינימום.

5. (1) השיטה לסכר מינימום אפשר יהיה להחילה על סכירים המוגנים בהתאם לסעיף 1 לאמנה אם בקביעת סכר מינימום יחיד בעל תחולה כללית ואם בקביעת מערכת של סכר מינימום, אשר תחול לגבי כל אחת מן הקבוצות המיוחדות של עובדים.

(2) שיטה המיוסדת על סכר מינימום יחיד -

- (א) אינה חייבת שתהא בלתי מחייבת עם קביעתם של סכרים סכר מינימום במחוזות או באזורים סונים, המיועדת להביא בחשבון את ההבדלים שבין יוקר המחיה;
- (ב) אינה צריכה לפגוע בתוצאותיהן של החלטות, שבעבר ובעתיד הקובעות סכר גבוה יותר משכר המינימום הכללי למען קבוצות מסוימות של עובדים.

סיטות לקביעתו של סכר מינימום IV

6. הסיטות לקביעת סכר מינימום סנדונו בסעיף 4 לאמנה עשויות להיות בעלות אופי מגוון; במיוחד ניתן להוציא לפועל את קביעת סכר המינימום באמצעות:

- (א) החוק;
- (ב) החלטות הרשות המוסמכת, בלווית הוראה הקובעת במפורש כי יובאו בחשבון המלצות סיובעו על ידי גופים אחרים, או בלעדי הוראה כאמור;
- (ג) החלטות שנחקבלו על ידי ועדות לענין סכר או מועצות לענין סכר;
- (ד) החלטות בתי משפט או בתי דין לעניני תעשייה או לעניני עבודה;
- (ה) החלטות המעניקות חוקף של חוק להוראותיהם של הסכמים קיבוציים.

7. ההחייצות האמורה בסק' 2 של סעיף 4 לאמנה תיטוב במיוחד על הסאלות דלקמן:

- (א) בחירתן והחלתן של אמות המידה שיש להביאן בחשבון בעת קביעתו של סכר המינימום;
- (ב) סיעורן או סיעוריו של סכר המינימום שיש לקובעם;
- (ג) ההתאמות שיש להכניסן, מפקידה לפקידה, בסיעורי סכר המינימום;
- (ד) הקטיים שנחקלים בהם בהחלטה של התחיקה בדבר סכר מינימום;
- (ה) איסוף נתונים וביצועם של מחקרים לטם אינפורמציה לרשויות המופקדות על קביעת סכר מינימום.

8. בארצות שבהן הוקמו גופים המייצעים לרשות המוסמכת בטאלות סכר מינימום, או שלהם אצלה הממשלה אחריות לגבי החלטות בדבר סכר מינימום, פכלול ההסתתפות בהפעלתן של הסיטות לקביעת סכר מינימום, הנזכרת בסק' 3 של סעיף 4 לאמנה, את חברותם של גופים כאמור.

9. בני האדם המייצגים את עניניה הכלליים של הארץ, אשר השתתפותם בהפעלתן של הסיטות לקביעת סכר מינימום נקבעה בסעיף 4, סק' 3, פסקה (ב), של האמנה, חייבים להיות בני אדם בלתי תלויים, כסירים כיאות, היכולים להיות, מקום שמתאים, פקידי הציבור בעלי אחריות בתחום היחסים המקצועיים, התכנון הכלכלי והתעשייתי, או עיצובה של המדיניות הכלכלית והסוציאלית.

10. בטיעור שהתנאים הארציים מרשים זאת, יש להקדים אמצעים מספיקים לאיסופם, של הנתונים הסטטיסטיים והאחרים הדרושים לשם ניתוח הגורמים הכלכליים הסייכים לעניין, - ובמיוחד של אלה שצויינו בפסקה 3 להמלצה זאת - והתפתחותם המסודרת.

התאמת סכר המינימום I

11. טיעורי סכר המינימום יותאמו מפקידה לפקידה, כדי להביא בחשבון את הסינויים ביוקר המחיה ותנאים כלכליים אחרים.

12. לתכלית זו, ניתן לבצע בדיקה של טיעורי סכר המינימום בזיקה ליוקר המחיה ולתנאים הכלכליים האחרים, אם ברווחי זמן קבועים ואם כל אימת שמחקר מעין זה נראה כמתאים, לאור הסינויים במדד יוקר המחיה.

13. (1) כדי להקל על החלטה של פסקה 11 לעיל, יש לבצע מחקרים תקופתיים על המצב הכלכלי של הארץ, לרבות התפתחותם של ההכנסה לכל תושב, הפיריון התעסוקה, האבטלה ותעסוקת-החסר, בטיעור שהמקורות הארציים מרשים זאת.

(2) תכיפותם של מחקרים אלה תיקבע לאור התנאים הארציים.

ביצוע II

14. האמצעים המיועדים להבטיח את החלתן היעילה של כל ההוראות המתייחסות לסכר מינימום, בהתאם לסעיף 5 לאמנה, יכללו:

- (א) הסדרים אשר יודיעו, בלשונות או בניבים המובנים על ידי העובדים הנזקקים להגנה, על ההוראות הקשורות בשכר מינימום, בהחשב, במקרה הצורך, בצרכיהם של סאינס יודעים קרוא וכתוב;
- (ב) העסקתם של מספר מספיק של מפקחים שהוכשרו באורח מתאים, שיצוידו בסמכויות ובאמצעים לביצוע הפקידהם;
- (ג) עונשים הולמים על הפרתן של ההוראות הקשורות בשכר מינימום;
- (ד) פיסוטם של הוראות החוק וההליכים ושל שאר אמצעים נאותים, המאפשרים לעובדים להשתמש באורח יעיל בזכויותיהם הנתונות להם על ידי התחיקה לשכר מינימום, לרבות הזכות להיפרע את הסכומים שנשארו חבים להם;
- (ה) השתתפותם של ארגוני מעבידים ועובדים במאמצים להגן על עובדים מפני ניצול;
- (ו) הגנה מתאימה של עובדים מפני מעסי נקס.

האמור לעיל הוא נוסח אמת של ההמלצה שאומצה כדין על ידי הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי במוסבה החמישים וארבעה, שנחקיים בג'ניבה וסעל נעילתו הוכרז ביום עשרים וחמיסה ביוני, 1970.

ולראיה צרפנו את חתימותינו היום הזה, עשרים וחמיסה ביוני, 1970:

נשיא הוועידה,

ו. מניקאוואסאגאם

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי,

וילפרד ז'נקס.

נוסח ההמלצה הניתן בזה הוא העתק מדויק של הנוסח שאומת בחתימותיהם של נשיא ועידת העבודה הבין-לאומית ושל המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי.

העתק שאומד כנכון וכמלא.

בסם המנהל הכללי של משרד העבודה

הבין-לאומי:

פרנסיס וולף, היועץ המשפטי

של משרד העבודה הבין-לאומי.

ועידת העבודה הבינ-לאומית

המלצה 136

המלצה בדבר תכניות מיוחדות לתעסוקה ולהכשרה
לנוער, לשם מטרת פיתוח.
אומדה בוועידה, במושב החמישים וארבעה,
ג'ניבה, 23 ביוני, 1970.

המלצה בדבר תכניות מיוחדות לתעסוקה ולהכשרה לנוער, לשם מטרות פיתוח.

הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבינ-לאומי, לאחר שנקראה בג'ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבינ-לאומי, ונתכנסה למושב החמישי וארבעה ביום 3 ביוני, 1970;

בהזכירה את הוראותיהן של אמנות העבודה הבינ-לאומיות והמלצות העבודה הבינ-לאומיות הקיימות בדבר הכשרתם ותעסוקתם של בני אדם צעירים, במיוחד אלו של ההמלצה בדבר אבטלה (בני אדם צעירים), 1935, ושל ההמלצה בדבר הכשרה מקצועית, 1962, וכן של האמנה וההמלצה בדבר מדיניות התעסוקה, 1964;

בשומה אל לב כי התכניות המיוחדות לתעסוקה לנוער והתכניות להכשרה, שמטרתן לתת לבני אדם צעירים את המצומנויות הנחוצות אשר יאפשרו להם להתאים עצמם לקצב פעמיה של חברה משתנית וליטול חבר פעיל בפיתוח ארצם, מהוות אמצעי להתגבר על בעיות התעסוקה והאבטלה של הנוער, אמצעי הנוסף לאמצעים המוצעים על ידי המסמכים הקיימים;

בחיטה את דעתה כי הבעיות מתכווננים לפותרן באמצעי זה לא התגלו בהיקפן אלא בשנים אחרונות אלו;

בשומה אל לב, כי חשוב לאמץ מסמך אשר יפרט את המטרות, השיטות והערבויות לתכניות המיוחדות הנידונות, באופן שהללו יהיו מתיישבות במלואן עם נורמות בין לאומיות קודמות של עבודה הנוגעות לתנאי השירות במסגרת תכניות אלה, במיוחד הנורמות של האמנה בדבר עבודת כפיה, 1930, ושל האמנה בדבר ביטול עבודת כפיה, 1957;

לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסויימות בדבר תכניות מיוחדות לתעסוקה ולהכשרה לנוער לשם מטרות פיתוח, שאלה המהווה את הסעיף השישי בסדר יומו של המושב;

לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורה של המלצה, מאמצת ביום זה, עשרים ושלשה ביוני לשנת אלף תשע מאות ושבעים, את ההמלצה שלקמן, שתיקרא "המלצה בדבר תכניות מיוחדות לנוער, 1970":

I טיבן של התכניות המיוחדות

1. (1) המלצה זאת תחול על התכניות המיוחדות שמטרתן לאפשר לבני אדם צעירים ליטול חלק בפעילויות המכוונות לפיתוחה הכלכלי והסוציאלי של ארצם, ולרכוש חינוך, מיומנויות ונסיון, אשר יקלו על פעילותם הכלכלית שלאחר מכן, על בסיס בר-קימא, ויסייעו בהסתלבותם בחברה.

(2) תכניות אלו מאוזכרות להלן כ"תכניות מיוחדות".

2. אפשר לראות כתכניות מיוחדות לענין המלצה זו את התכניות:

(א) הממלאות אחר הצרכים בתחום התעסוקה וההכשרה של הנוער, שלא באו עד כה על סיפוקם בתכניות החינוך וההכשרה המקצועית הארציות הקיימות, או באפשרויות הרגילות בשוק התעסוקה;

(ב) המאפשרות לבני אדם צעירים - במיוחד אלה השרויים באבטלה - בעלי כשירויות חינוכיות או טכניות שלהן נזקקת החברה לסם פיתוח, בעיקר בתחומים הכלכליים, הסוציאליים, תחומי ההוראה והבריאות, להשתמש בכשירויות אלה בשירות החברה.

II עקרונות כלליים

3. (1) התכניות המיוחדות יאורגנו במסגרת תכניות הפיתוח הארציות, מקום שהללו קיימות, ובמיוחד יתואמו בשלמות עם התכניות לניצולם של המשאבים האנושיים ועם התכניות המכוונות לתעסוקה יצרנית מלאה, וכן עם התכניות הרגילות לחינוכו ולהכשרתו של הנוער.

- (2) לתכניות המיוחדות יהיה אופי זמני, כדי שיוכל למלא אחר הצרכים השוטפים והדוחקים, הכלכליים והחברתיים. אל להן לשמש שימוש כפול לאמצעים אחרים של המדיניות הכלכלית, או לפיתוחן של תכניות חינוך והכשרה מקצועית רגילות, או לפגוע בהם, ואין לראותן כעשויות להחליף אמצעים אלה ותכניות רגילות אלו.
- (3) התכניות המיוחדות אין להפעילן באופן העלול להפחית את נורמות העבודה הקיימות, ושירותיהם של המשתתפים אין להשתמש בהם לתועלתם של יחידים או של מפעלים פרטיים.
- (4) התכניות המיוחדות יספקו למשתתפים, מקום שנאות, לפחות, רמה מינימלית של חינוך.
4. המרכיבים היסודיים של כל תכנית מיוחדת יכללו את שמירת הכבוד האנושי ופיתוח האיכויות וחוש של אחריות אישית וחברתית.
5. התכניות המיוחדות יופעלו ללא שום אפליה המיוסדת על גזע, צבע, מין, דת, השקפה מדינית, מוצא לאומי או מקור חברתי; עליהן לשמש לקידומו הפעיל של שוויון הסיכוי והיחס.
6. מטרותיה ויעדיה של כל תכנית מיוחדת, וסוגי המשתתפים, יוגדרו בבירור על ידי הרשות המוסמכת, ויהיו כפופים לבדיקה חוזרת תקופתית, לאור הנסיון.
7. (1) ההסתתפות בתכניות המיוחדות תהא מרצון; יוצאים מן הכלל ניתן להרשותם רק בפעולת חקיקה, ומקום שהדבר מחייבב בסלמות עם תנאיהן של אמנות העבודה הבינ-לאומיות בדבר עבודת כפיה ומדיניות התעסוקה.
- (2) תכניות שלגביהן אפשר להרשות יוצאים מן הכלל כאמור עשויות לכלול:
- (א) תכניות חינוך והכשרה המשלבות גיוס חובה של מובטלים צעירים, תוך פרק זמן מוגדר לאחר גבול הגיל של ביקור רגיל בבית ספר;
- (ב) תכניות לבני אדם צעירים אשר קיבלו עליהם, קודם לכן, התחייבות לשרת במסך תקופה מוגדרת, כתנאי לפיו יוכלו לרכוש הוראה או כשירויות טכניות בנות ערך מיוחד לחברה לשם פיתוח.

(3) מקום שהורשו יוצאים מן הכלל כאמור, יש ליתן למשתתפים, בכל השיעור האפשרי הגדול ביותר, חופש ברירה בין צורות מצויות סונות של פעילות ואזורים סונים בארץ, ויש להתחשב כנאות, בעת הועדתם, בכסירויותיהם ובכסרונותיהם.

8. תנאי השירות של המשתתפים בתכניות המיוחדות יוגדרו בבירור על ידי הרשות המוסמכת; עליהם להיות תואמים את הוראות החוק המסדירות את גיל המינימום לקבלה לעבודה, ובהתאמה להוראות חוק אחרות החלות על בני אדם צעירים שבהכשרה סדירה או בתעסוקה רגילה.

9. המשתתפים יזמרו על האפשרות להצטרף לארגוני ונער או לאיגודים מקצועיים, לפי בחירתם, וליטול חלק בפעילותיהם.

10. יימצאו נהלים פורמליים אשר יאפשרו למשתתפים לערער על החלטות הנוגעות לגיוסם, לקבלתם או לתנאי שירותם, וכן נהלים מפורטים לשם בחינתן של חלונות פעוטות.

III תכניות הממלאות אחר הצרכים, בתחום התעסוקה וההכשרה של צעירים, שלא באו עד כה על סיפוקם בתכניות החינוך וההכשרה המקצועית הארציות הקיימות או באפשרויות הרגילות בשוק התעסוקה.

א. מטרות

11. בהתאם לצרכים והנסיבות הארציים, יכוונו התכניות המיוחדות, שעליהן חל חלק זה של ההמלצה, לאחת או לאחדות מן המטרות המיוחדות שלהלן:

(א) ליתן לבני אדם צעירים, המקופחים מבחינת החינוך או מבחינות אחדות, את החינוך, הכסירויות והרגלי העבודה שהם נזקקים להם, כדי לשמש בפעילות כלכלית מועילה ומשתלמת וכדי להשתלב בחברה;

- (ב) לשלב את בני האדם הצעירים בפיתוח הכלכלי והסוציאלי הארצי, לרבות בפיתוח החקלאי והכפרי;
- (ג) לספק התעסקות מועילה, בקשר עם הפיתוח הכלכלי והסוציאלי, לבני אדם צעירים אשר אחרת יישארו ללא תעסוקה.

ב. השתתפות

12. בעת בחירתם של בני אדם צעירים המשתתפים בתכניות המיוחדות, מן הנאות להביא בחשבון:
- (א) את הגיל וכן את החינוך, ההכשרה והנסיון המקצועיים, אם קיימים כאלה, של הנוגעים בדבר, בשים לב - בהתאם לאופיה של התכנית - לצורך להגדיל את האפשרויות של בני אדם צעירים מקופחים, ליכולתם של הנוגעים בדבר להפיק תועלת מהשתתפותם בתכנית ולכושרם לחרום למימושה של התכנית;
- (ב) את כושרם השכלי והגופני לבצע את התפקידים אשר יופקדו בידם, הן במהלך השתתפותם והן לאחר מכן;
- (ג) את השיעור שבו הנסיון שיוכלו לרכוש במסגרת התכנית עשוי לפתוח לפניהם אפשרויות חדשות, ולעשותם מוכשרים לחרום לפיתוח הכלכלי והסוציאלי.
13. הרשות המוסמכת חקבע גבולות גיל להשתתפות, שייקבעו בהתאם להכשרה המוצעת ולתפקידים שיש למלאותם במסגרת הסוגים השונים של התכניות המיוחדות. גבולות גיל אלה חייבים להביא בחשבון את הנורמות הבינ-לאומיות של עבודה בקשר לגיל המתאים לקבלה לעבודה.
14. התכניות המיוחדות יאפשרו למספר גדול ביותר האפשרי של אנשים צעירים לעבור לפעילות כלכלית רגילה, או להצטרף לתכניות רגילות של חינוך או הכשרה מקצועית, ותקופת ההשתתפות תוגבל בהתאם לכך.

15. בכל חכנית מיוחדת יינקטו סידורים מתאימים כדי להבטיח שלפני קבלתו, כל משתתף יבין הבנה מלאה את כל תנאי השירות (לרבות כללי התנהגות העשויים להתקיים), את העבודות שיהיה עליו ליטול על עצמו במסגרת החכנית, את ההכשרה הנדרשת, ואת הזכויות שיהנה מהן במשך תקופת שירותו ובסופה.

ג. תוכנן של החכניות המיוחדות

16. תוכנן של החכניות המיוחדות יותאם, וניתן יהיה לשנותו, אפילו במסגרת אותה חכנית עצמה, בהתאם לגיל, המין, רמת החינוך וההכשרה, וכשרונות המשתתפים.

17. כל החכניות המיוחדות יכללו תקופה התחלתית קצרה לשם -

- (א) הוראה בנושאים בני חסיבות לכל המשתתפים, כגון, במיוחד, כללי בטיחות ובריאות, וחקנות מפורטות המסדירות את הפעילויות לפי החכנית;
- (ב) הרגלת המשתתפים לתנאי החיים והעבודה לפי החכנית והמרצת ענינם;
- (ג) בדיקת כשרונותיהם של המשתתפים, לשם השמתם בסוג פעילות המתאים ביותר לכשרונותיהם.

18. למשתתפים בחכניות המיוחדות יספקו השלמת חינוך, לרבות חינוך אזרחי, כלכלי וחברתי, בקשר לצרכיהם ולצרכיה ולשאיפותיה של הארץ, והם יקבלו מידע על תפקידם ופעולותיהם של הארגונים שהוקמו על בסיס חופשי, כדי לייצג את עניניהם של העובדים והמעבידים.

19. החכניות המיוחדות המיועדות, בשלמותן או בחלקן, לספק לבני אדם צעירים בעלי אפשרויות מוגבלות את המיומנויות הדרושות לפעילות כלכלית מועילה, חייבות -

- (א) להתרכז בהכשרת המשתתפים למשלחי יד שבהם הם עשויים למצוא הזדמנות לעבודה מועילה, חוץ מתן חשומת לב המלאה ביותר האפשרית להעדפותיהם המקצועיות;

- (ב) לספק למסתתפים בסיס איחוד של מיומנויות מעשיות וידע תיאורטי הקשור בכך;
- (ג) להביא בחשבון את התפקיד שיוכלו המסתתפים למלא, בסעת הצורך, בהפעלת הספעה ממריצה על בני אדם אחרים, ולהכין ליסול על עצמם תפקיד כאמור;
- (ד) להקל, ובמידה האפשר, להבטיח:
- (1) את מעברם של המסתתפים לתכניות רגילות של חינוך והכשרה מקצועית, או לתכניות מיוחדות אחרות לשט חינוך והכשרה מלשימים, במיוחד לגבי אלה המוכיחים כשרונות מיוחדים;
- (2) את מעברם לפעילות כלכלית רגילה, תודות, במיוחד, לאמצעים המכוונים להכרתן, בפעילות זו, של הכשרויות שנרכשו.
20. התכניות המיוחדות המיועדות, בשלמותן או בחלקן, לשלב בני אדם צעירים בביצועם של פרויקטים לפיתוח כלכלי או סוציאלי, חייבות:
- (א) לכלול הכשרה, לפחות בשיעור של מתן הכשרה מלאה כנדרש לשם העבודה שיש לעסוק בה, והכשרה באמצעי בריאות ובטיחות הקשורים בכך;
- (ב) לכוון לפיתוחם של נוהגי עבודה טובים;
- (ג) להעסיק את המסתתפים, מקום שהדבר אפשרי, בתחומים שבהם הם מגלים כשרון ולהם כשירות מסוימת.
21. אמות המידה לבחירתם של הפרויקטים לעבודה לשם התכניות המיוחדות הנזכרות בפסקה הקודמת יכללו את האמורות לקמן:
- (א) תרומה שבכוון להתרחבותה של הפעילות הכלכלית בארץ או באזור, ובמיוחד להתרחבותן של האפשרויות שלאחר מכן למסתתפים;
- (ב) ערך ההכשרה, בזיקה מיוחדת למשלחי היד שבהם יהיו המסתתפים עשויים, לאחר מכן, למצוא אפשרויות לעבודה מועילה;

- (ג) ערך ההסקעה לסם הפיתוח הכלכלי והסוציאלי, וכושר הקיום של הפרוייקטים, בהתחשב, במיוחד, בעלות בזיקה לתוצאות;
- (ד) הצורך באמצעי פעולה מיוחדים, הכוללים, במיוחד, שעבודתם של המסתתפים לא תהא בתחרות בלתי הוגנת עם עבודתם של עובדים בעבודה רגילה.

ד. תנאי הסירות

22. תנאי הסירות יתייבבו, לפחות, עם החקנים דלקמן:
- (א) מסך הסירות לא יעלה, באורח רגיל, על שנתיים;
- (ב) צריך שיוכרו טעמים מסויימים, כגון סיבות בריאות, קסיי משפחה או קסיים אישיים, כדי להצדיק שחרורם של מסתתפים לפני תום תקופת הסירות הרגילה;
- (ג) הסעות שיוקדשו, בכל יום ובכל שבוע, לעבודות ולהכשרה יוגבלו, באופן שיטמרו על זמן מספיק לצורך החינוך הכללי והמנוחה, לכן, לסם פעולות פנאי למסתתפים;
- (ד) נוסף על דיור, מזון, ובגדים מתאימים, שיסופקו בהתאם לאופיה של התכנית המיוחדת, יקבלו המסתתפים חסלום במזומנים, תהא להם האפשרות לחסוך ויינתן להם עידוד לעשות כן;
- (ה) בתכניות מיוחדות בעלות מסך סירות של שנה אחת או יותר מכך, יעניקו למסתתפים חופשה שנתיית, מקום שאפשר בצירוף נסיעת חינום אל בתיהם ומהם;
- (ו) במידת האפשר, ייהנו המסתתפים מהוראות הביטוח הסוציאלי החלות על כוח האדם העובד בתנאים הרגילים; על כל פנים, יינקטו סידורים כדי להבטיח למסתתפים את הטיפול הרפואי חינום, ולסם חסלום פיצויים במקרה של נכות או של מוות שהם תוצאה מתאונה שקרתה במסגרת התכנית המיוחדת, או ממחלה שלקו בה במסגרת זו.

ה. בחירתו והכשרתו של חבר העובדים

23. כל התכניות המיוחדות יכללו סידורים אשר יבטיחו השגחה נאותה על המסתתפים באמצעות חבר עובדים מאומן, ילו גיטה ליעוץ טכני או פדגוגי.
24. (1) בבחירתו של חבר העובדים יש להדגיש לא רק כסירות מסביות רצון לעבודה שיש לבצעה, ונסיון בה, אלא גם הבנת בני אדם צעירים, כטרונות מנהיגות וכוסר הסתגלות. לכמה מחברי חבר העובדים, לפחות, צריך שיהא נסיון בתעסוקה רגילה שמחוץ לתכניות המיוחדות.
- (2) יש לבדוק את כל המסאבים האפשריים לגיוסו של חבר העובדים, לרבות האפשרות לעידודם של מסתתפים בתכניות המיוחדות אשר הראו כטרונות של מנהיגות, להכסיר עצמם למחרות שבחבר העובדים.
25. הכשרתם של חבר העובדים המסגית וחבר העובדים הטכני האחר תכלול, נוסף לאותו לימוד במיוחדות מקצועית, כפי הנחוץ, לפחות את האמור לקמן:
- (א) לימוד פצגוגי המקדיש מקוט מיוחד להכשרת בני אדם צעירים;
- (ב) לימוד בסיסי ביחסי אנוש, בזיקה מיוחדת להנעה ולגישות כלפי עבודה;
- (ג) הכשרה בארגון עבודה, לרבות הועדת תפקידים בהתאם לכשריהם ולרמת הכשרתם של המסתתפים.
26. הכשרת חבר העובדים המינהלי תכלול, בנוסף לאותו לימוד במיוחדות מקצועית, נגי הנחוץ, לפחות את האמור לקמן:
- (א) לימוד המכוון ליתן לבני האדם הנוגעים בדבר הבנה של מטרותיה של התכנית המיוחדת, וידיעה של התחיקה הנוהגת בתחום העבודה והגנת הנוער, ושל הכללים והתקנות המיוחדים המסדירים את התכנית;
- (ב) לימוד אשר יספק ידיעה מספקת של הבחינות הטכניות של עבודת התכנית;
- (ג) אותו לימוד ביחסי אנוש אשר יקל על כינון יחסים טובים עם חבר העובדים המסגית וחבר העובדים הטכני האחר ועם המסתתפים.

ה. בחירתו והכשרתו של חבר העובדים

23. כל התכניות המיוחדות יכללו סידורים אשר יבטיחו השגחה נאותה על המסתתפים באמצעות חבר עובדים מאומן, שלו גישה ליעוץ טכני או פדגוגי.

24. (1) בבחירתו של חבר העובדים יש להדגיש לא רק כשירויות מטיעות רצון לעבודה שיש לבצעה, ונסיון בה, אלא גם הבנת בני אדם צעירים, כשרונות מנהיגות וכוח הסתגלות. לכמה מחברי חבר העובדים, לפחות, צריך שיהא נסיון בתעסוקה רגילה שמחוץ לתכניות המיוחדות.

(2) יש לבדוק את כל המסאבים האפשריים לגיוסו של חבר העובדים, לרבות האפשרות לעידודם של מסתתפים בתכניות המיוחדות אשר הראו כשרונות של מנהיגות, להכשיר עצמם למשרות שבחבר העובדים.

25. הכשרתם של חבר העובדים המסגית וחבר העובדים הטכני האחר תכלול, נוסף לאותו לימוד במיוחדות מקצועית, כפי הנחוץ, לפחות את האמור לקמן:

- (א) לימוד פדגוגי המקדיש מקום מיוחד להכשרת בני אדם צעירים;
- (ב) לימוד בסיסי ביחסי אנוש, בזיקה מיוחדת להנעה ולגישות כלפי עבודה;
- (ג) הכשרה בארגון עבודה, לרבות הועדת תפקידים בהתאם לכשריהם ולרמת הכשרתם של המסתתפים.

26. הכשרת חבר העובדים המינהלי תכלול, בנוסף לאותו לימוד במיוחדות מקצועית, כפי הנחוץ, לפחות את האמור לקמן:

- (א) לימוד המכוון ליתן לבני האדם הנוגעים בדבר הבנה של מטרותיה של התכנית המיוחדת, ידיעה של התחיקה הנוהגת בתחום העבודה והגנת הנוער, ושל הכללים והתקנות המיוחדים המסדירים את התכנית;
- (ב) לימוד אשר יספק ידיעה מספקת של הבחינות הטכניות של עבודת התכנית;
- (ג) אותו לימוד ביחסי אנוש אשר יקל על כינון יחסים טובים עם חבר העובדים המסגית וחבר העובדים הטכני האחר ועם המסתתפים.

ו. עזרה למסתתפים לשם עתידם המקצועי

27. במסך סירותם בתכנית מיוחדת יינתנו למסתתפים מידע ויעוץ כדי לסייע להם בקבלת החלטות בקשר לעתידם המקצועי.
28. המסתתפים המראים כשרונות מיוחדים ייעזרו בכל הדרכים הנאותות כדי להמשיך את חינוכם והכשרתם מחוץ לתכנית המיוחדת, עם השלמת הסירות.
29. ייעשו מאמצים מיוחדים ומיידים כדי להקליט את המסתתפים במהירות בפעילות הכלכלית הרגילה עם סיום תקופת סירותם; מאמצים אלה יהיו בנוסף למאמצים הרגילים של סירותי התעסוקה ושל כל שאר הגופים המחאימים.
30. סחרורם של המסתתפים מן התכניות המיוחדות יקושר, ככל שאפשר, בזמן ובמספר, יוצאות מן הכלל, בעלות מרכיב של כפיה, זכותו של היחיד לעזוב את התכנית לאחר תקופת הסירות שפורסה במקורה - חובטח.
31. העזרה - כל מקום שאפשר באמצעות המוסדות הקיימים - למסתתפים לטעבר אטר הסתדרו על חשבון עצמם או לחברי קבוצה, עשויה לכלול:-
- (א) אמצעים המכוונים להקל על גישת המעוניינים לסירותי אטראי, סיווק וחיסכון;
- (ב) קיום מגעים כדי ליתן להם עידוד ועדות טכניות נחוצות בתחום הניהול;
- (ג) במקרה של אגודות סיתופיות, עזרה כספית ומינהלית, כנקבע בהמלצה בדבר אגודות סיתופיות (ארצות מתפתחות) 1966.
32. בשעור שהאמצעים מרשים זאת, יקבלו המסתתפים, עם הסיום המסביע רצון של הסירות, חסלום במזומניה או חסלום בעין, כגון מערכת כלי עבודה, המיועד לסייע להתבססותם בפעילות הכלכלית הרגילה.

**IV תכניות המאפשרות לבני אדם צעירים בעלי כשירויות
חינוכיות או טכניות שלהן נזקקת החברה, לשם פיתוח,
להתמחו בכשירויות אלו בשירות החברה.**

33. התכניות המיוחדות שעליהן חל חלק זה של ההמלצה חייבות לעורר את ענינם של בני אדם צעירים בפיתוחה הכלכלי והסוציאלי של ארצם, ולפתח חוס של אחריות כלפי החברה.
34. המסתתפים יועסקו בתחומים שלהם הם כשירים במיוחד או בתחומים קשורים באורח אמיץ.
35. כפי הנחוץ, יוסלמו כשירויותיהם של המסתתפים בהכשרה במיומנויות ובסיטות הדרושות לשם התפקידים שיש לבצעם.
36. ייעטו סידורים למען יוכלו המסתתפים להשיג בנקל עצות וחוות דעת מוסמכות בבעיות שייתקלו בהן בביצוע תפקידיהם.
37. תנאי השירות יהיו מתיישרים, לפחות, עם התקנים שלקמן:
- (א) מסך השירות לא יעלה, באורח רגיל, על שנתיים;
 - (ב) צריך שיוכרו טעמים מסוימים, כגון סיבות בריאות, קטי מספחה או קטיים אישיים כדי להצדיק שחרורם של מסתתפים לפני תום תקופת השירות הרגילה;
 - (ג) הסעות המוקדשות לעבודות ולהכשרה יביאו בחשבון את צרכי המנוחה והפנאי של המסתתפים;
 - (ד) נוסף על דיור ומזון מתאימים, שיופקו בהתאם לאופיה של התכנית המיוחדת יקבלו המסתתפים גמול הולם במזומנים;
 - (ה) בתכניות מיוחדות בעלות מסך שירות של שנה אחת או יותר מכך, יעניקו למסתתפים חופשה שנתי, מקום מאפשר בצירוף נסיעת חינום אל בתיהם ומהם;
 - (ו) המסתתפים ייהנו מכל הוראה מתאימה של הביטוח הסוציאלי החלה על כוח האדם העובד בתנאים הרגילים; על כל פנים, יינקטו סידורים כדי להבטיח למסתתפים טיפול רפואי חינום, ולשם תשלום פיצויים

במקרה של נכות או של מוות שהם חוצאה מתאונה סקרתה במסגרת התכנית המיוחדת, או ממחלה סלקו בה במסגרת זו.

38. יינקטו אמצעים כדי להקל על קליטתם של משתתפים, לאחר סיום סירותם, בתעסוקה רגילה במקצועם או בעיסוקם.

סידורים מינהליים

V

39. ניהולן ותיאומן של התכניות המיוחדות ברמה ארצית יובטחו על ידי גוף או גופים מתאימים, שייקבעו על ידי הרשות המוסמכת.

40. גופים אלה יכללו, כל אימת שאפשר, לצד חברים שימונו על ידי הממשלה, נציגים של ארגוני העובדים והמעבידים ושל ארגוני הנוער, כדי להבטיח את הסתתפותם הפעילה בתכנון, הפעלתן, תיאומן, פיקוחן והערכתן של התכניות המיוחדות.

41. במילוי אחריותם, יוועצו הגופים, כפי הנחוץ, בארגוני המתנדבים וברשויות המוסמכות, במיוחד בתחומי העבודה, החינוך, העניינים הכלכליים, החקלאות, התעשייה והעניינים הסוציאליים.

42. הארגונים האמורים יקיימו יחסים קבועים עם הרשויות האחראיות לתכניות הרגילות של חינוך והכשרה, כדי להבטיח את התיאום הנחוץ, במגמה לשים קץ, באורח הדרגתי, בכל ההקדם האפשרי, לתכניות המיוחדות.

43. יש לבקש את הסתתפותם הפעילה של הרשויות המקומיות בקשר לבחירתם ולביצועם של פרויקטים שבמסגרת התכניות המיוחדות.

44. בעת קביעתן של התכניות המיוחדות, תשתדל הרשות המוסמכת לספק מקורות כספיים וחמריים מספיקים, וכן את חבר העובדים המוסמך הדרוש, כדי להבטיח את ביצוען המלא. בקשר לכך תינתן תשומת לב מיוחדת לדרכים שבהן יוכלו התכניות ליצור את מקורות הכנסתן. שום תרומה כספית לא תידרש מהמשתתף או ממטפחתו.

45. יינקטו אמצעים לסם פיקוח שיטתי וביקורת חשבונות של התכניות המיוחדות.

46. הארגון ברמה מקומית יהא כך, שיהיה מסוגל להכין ולעודד את המסתתפים

ליטול חלק, באורח הדרגתי, בניהולה של תכניתם שלהם.

סיתוף פעולה בין-לאומי

VI

47. בקשר לתכניות מיוחדות שלפיהן יסתתפו בני אדם צעירים מארץ אחת בפעילויות

המכוונות לפיתוחה של ארץ אחרת, יחילו הרשויות המוסמכות והגופים הנוגעים

בדבר את ההוראות הסייכות לענין של המלצה זאת, בכל השלמות האפשרות, לגבי

הנושאים שבחחום סיפוטם, ויסתפו פעולה, האחד עם רעהו, במגמה להבטיח את

החלתן של הוראות אלה בנושאים המחייבים פעולה משותפת, ולפתור כל קשיים

העלולים להתעורר בקשר להחלה כאמור, גם יחד.

האמור לעיל הוא נוסח אמת של ההמלצה שאומצה כדין על ידי הוועידה הכללית

של ארגון העבודה הבין-לאומי במושב החמישים וארבעה, שנחקקים בג'ניבה

וסעל נעילתו הוכרז ביום עשרים וחמשה ביוני, 1970.

ולראיה צרפנו את חתימתנו היום הזה, עשרים וחמישה ביוני 1970:

המנהל הכללי של משרד

נסיא הוועידה,

העבודה הבין-לאומי,

וילפרד ז'נקס

ו, מאניקאוואסאגאס

נוסח ההמלצה הניתן בזה הוא העתק מדויק של הנוסח שאומת בחתימותיהם

של נסיא ועידת העבודה הבין-לאומית ושל המנהל הכללי של משרד העבודה

הבין-לאומי.

העתק סאוסר כנכון וכמלא.

בסם המנהל הכללי של משרד

העבודה הבין-לאומי,

פרנסיס וולף, יועץ משפטי

של משרד העבודה הבין-לאומי.

אמנות והמלצות של ארגון העבודה הבינלאומי

ה צ ע ה ל ה ח ל ש ה

מ ח ל י ט י ם ליפות את כוחו של שר העבודה להגיש לכנסת את
... האמנות וההמלצות המצורפות בזה, שנתקבלו על-ידי ארגון העבודה הבינ-
לאומי במושביו ה-54, בצירוף התזכיר בו תוסבר כוונת הממשלה לגבי
הפעלת האמנות וההמלצות כמפורט להלן:-

- (א) אמנה מס. 131 בדבר קביעת שכר מינימום, בזיקה מיוחדת
לארצות מתפתחות.
- (ב) אמנה מס. 132 בדבר חופשה שנתית בושאת שכר.
- (ג) המלצה מס. 135 בדבר קביעת שכר מינימום, בזיקה מיוחדת
לארצות מתפתחות.
- (ד) המלצה מס. 136 בדבר תכניות מיוחדות לתעסוקה ולהכשרה
לנוער, לשם מטרת פיתוח.

מוגש ע"י שר העבודה

תזכיר בקשר לאמנות והמלצות של ארגון העבודה הבינלאומי

1. סעיף 19 לחוקת ארגון העבודה הבינלאומי קובע:

5" (א) תשלח האמנה לכל החברות לשם אישור;

(ב) כל חברה וחברה מתחייבת להביא את האמנה, לשם חיקוק או לשם פעולה אחרת, לפני הרשות או הרשויות שהענין הוא בגדר סמכותן תוך תקופת שנה אחת - לכל היותר - מנעילה מוסב הועידה, אך באין אפשרות לעשות זאת תוך תקופת שנה אחת מחמת נסיבות יוצאות מן הכלל - בהקדם האפשרי למעשה, ובסום פנים לא יאוחר מסמונה-עשר חודש מסיום מוסב הועידה.

(ג) החברות יודיעו למנהל הכללי של משרד העבודה הבינלאומי על האמצעים שנקטו, בהתאם לסעיף זה, לשם הבאת ההמלצה בפני הרשות המוסמכת או הרשויות שהן רואות אותן כמוסמכות, ועל הפעולה שנקטו אותן רשויות.

6" (א) תיסלח המלצה לכל החברות לעיוןן לשם מתן חוקף לה דרך תחיקה לאומית או באופן אחר;

(ב) כל חברה וחברה מתחייבת להביא את ההמלצה לשם חיקוק או לשם פעולה אחרת לפני הרשות או הרשויות, שהענין הוא בגדר סמכותן, תוך תקופת שנה אחת - לכל היותר - מנעילה מוסב הועידה, או באין אפשרות לעשות זאת תוך תקופת שנה אחת מחמת נסיבות יוצאות מן הכלל - בהקדם האפשרי למעשה, ובסום פנים לא יאוחר מסמונה-עשר חודש מסיום הועידה;

(ג) החברות יודיעו למנהל הכללי של משרד העבודה הבינלאומי על האמצעים שנקטו, בהתאם לסעיף זה, לשם הבאת ההמלצה בפני הרשות המוסמכת או הרשויות המוסמכות כאמור, בצירוף פרטים על הרשות או הרשויות שהן רואות אותן כמוסמכות, ועל הפעולה שנקטו אותן הרשויות."

2. המוסב ה-36 של ועידת העבודה הבינלאומית שהתכנס בחודש יוני 1953 אישר חוות דעת של ועדות מומחים בדבר דרך הגשת האמנות וההמלצות לרשות המוסמכת שבה נאמר:

(א) אין הממשלה יוצאת ידי החובה להגיש אמנות והמלצות לרשות המחוקקת רק על-ידי העברה נוסח האמנות וההמלצות למחוקק;

(ב) "ההגשה" לרשות המחוקקת חייבת להיות מלווה הודעה או הצעות בהן נמסר על כוונת הממשלה ביחס לאמנה או המלצה;

(ג) על הממשלה להודיע מה הצעדים שבדעתה לנקוט על מנת ליחן חוקף לאמנות ולהמלצות, או להודיע שאין לנקוט פעולה ויש לדחות החלטה לעתיד או שלרשות המחוקקת תנתן הזדמנות לוויכוח.

3. בהתאם להתחייבויות הנובעות מהאמור לעיל תונחנה על טולחן הכנסת -

(א) אמנה מס' 131 בדבר קביעת שכר מינימום, בזיקה מיוחדת לארצות מתפתחות.

(ב) אמנה מס' 132 בדבר חופשה שנחית נוסאת שכר.

(ג) המלצה מס' 135 בדבר קביעת שכר מינימום, בזיקה מיוחדת לארצות מתפתחות.

(ד) המלצה מס' 136 בדבר חכניות מיוחדות לתעסוקה ולהכשרה לנוער, לשם

מטרות פיתוח.

מטרות פיתוח.

4. (א) ביחס לאמנות 131 - 132 תיערכנה בדיקות באיזו מידה עובות הוראות החוק וההסדרים הקיימים להוראות האמנות, ובאם יש מקום לחקיקה נוספת אשר תאמץ את הוראות האמנות.

(ב) ההמלצות 135 - 136 יועברו לגורמים הזוגעים בדבר בכדי שישמשו להם ולמשרד העבודה, עד כמה שהדבר ניתן, הנחיה לטיפול בנושאים הנדונים בהמלצות אלו.

ועידת העבודה הבין - לאומית

אמנה 131

אמנה בדבר קביעת סכר מינימום, בזיקה מיוחדת לארצות מתפתחות,
אומצה בוועידה במוסבה החמישים וארבעה, ג'ניבה, 22 ביוני, 1970.

אמנה בדבר קביעת סכר מינימום, בזיקה מיוחדת לארצות מתפתחות.

הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבינ-לאומי, לאחר שנקראה בג'ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבינ-לאומי, ונתכנסה למוסבה החמישים וארבעה ביום 3 ביוני, 1970;

בתיחה את דעתה להוראותיה של האמנה בדבר הסיטות לקביעת סכר מינימום, 1928, ושל האמנה בדבר סכר עבודה סוה, 1951, אשר אושרו במידה רחבה, וכך של האמנה בדבר הסיטות לקביעת סכר מינימום (חקלאות) 1951;

בסומה אל לבה כי אמנות אלו תרמו תרומה רבת ערך להגנתן של קבוצות סכירים מקופחות;

בהיותה סבורה, כי יהא זה מן הרצוי עתה לאמץ מסמך חדש, אשר יסלים את האמנות הללו ויבטיח הגנה לסכירים מפני סכר נמוך שלא כנאות, ואשר עם היותו בר-סימוס כללי, יביא בחשבון במיוחד את צרכיהן של הארצות המתפתחות;

לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסוימות בדבר הסיטות לקביעת סכר מינימום ובעיות הקטורות בכך, בזיקה מיוחדת לארצות מתפתחות, שאלה המהווה את הסעיף החמישי בסדר יומו של המוסב;

לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורה של אמנה בין-לאומית, מאמצת ביום זה, עשרים ושנים ביוני לשנת אלף תשע מאות וסבעים, את האמנה שלקמן, שתיקרא "אמנה בדבר קביעת סכר מינימום, 1970":

סעיף 1

1. כל חברה בארגון העבודה הבינ-לאומי המאשרת אמנה זו מתחייבת לקבוע מערכת של סכר מינימום, אשר תגן על כל קבוצות הסכירים שתנאי עבודתם הם כאלה שיהא מן הראוי להבטיח את הגנתם.
2. הרשות המוסמכת בכל ארץ תיקבע, בהסכס עם הארגונים היציגים של המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר, מקום שארגונים כאלה קיימים, או לאחר החייעצות מלאה עמהם, את קבוצות הסכירים אשר יש להגן עליהן.

3. כל חברה המאשרת את האמנה הזאת, תרסום, בדין וחשבון הראשון על הפעלחה של האמנה, סיוגס לפי סעיף 22 לחוקת ארגון העבודה הבין-לאומי, את קבוצות הסכירים שלא יהיו מוגנות בהתאם לסעיף זה, מתוך שתציין את הטעמים לכך, ותודיע בדינים וחשבונות שלאחר מכן את מצב תחיקתה ונוהגה בכל הנוגע לקבוצות שאינן מוגנות, ואת הסיעור שבו ניתן חוקף, או מוצע כי יינתן חוקף, לאמנה, לגבי הקבוצות האמורות.

סעיף 2

1. לסכר המינימום יהא חוקף של חוק ואי אפשר יהיה להפחיתו; אי החלתו תגרור הפעלתם של אמצעי כפייה מתאימים, בני עונשין או אחרים, כלפי בן-האדם או בני האדם האחראים.
2. בכפוף להוראות פק' 1 לסעיף זה, ייסמר חופס המיקוח הקולקטיבי בסלמותו.

סעיף 3

- המרכיבים יזיס להביאם בחשבון לסם קביעת רמת הסכר המינימלית יכללו, ככל שהדבר אפשרי ונאות בזיקה לנוהג ולתנאים הארציים,
- (א) את צרכי העובדים ומשפחותיהם, בתסומת לב לרמת הסכר הכללית בארץ, ליוקר המחיה, לגימלאות ביטוח סוציאלי ולרמות החיים של קבוצות סוציאליות אחרות;
 - (ב) גורמים כלכליים, לרבות דרישות הפיתוח הכלכלי, רמות פריון והעניין המצוי להשיג ולקיים רמת תעסוקה גבוהה.

סעיף 4

1. כל חברה המאשרת אמנה זו תכונן וחקיים שיטות המותאמות לתנאים ולדרישות הארציים, אשר יאפשרו לקבוע ולהתאים, מפקידה לפקידה, את סכר המינימום המסתלם לקבוצות סכירים המוגנות בהתאם לסעיף 1 לעיל.

2. יינקטו סידורים, בקטר לכינון, הפעלתן ותיקונן של סיסות כאמור, לשם התייעצות מלאה עם הארגונים היציגים של עובדים ומעבידים הנוגעים בדבר, או, מקום שאין ארגונים כאמור קיימים, עם נציגי המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר.

3. כל אימת שיהיה זה מתאים לאופין של הסיסות לקביעת סכר מינימום, ייקבעו גם סידורים לשם ההסתתפות היסירה בהפעלתן:

(א) של נציגים של ארגוני המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר, או, מקום שארגונים כאמור אינם קיימים, של נציגי המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר, על בסיס של שויון;

(ב) של בני אדם שלהם סמכות מוכרת ליצוג עניניה הכלליים של הארץ, אשר ימונו לאחר התייעצות מלאה עם הארגונים היציגים של עובדים ומעבידים, מקום שארגונים כאמור קיימים, והתייעצות כאמור היא בהתאם לחוק או לנוהג הארציים.

סעיף 5

יינקטו אמצעים נאותים, כגון פיקוח מתאים, שיוסלם באמצעים נחוצים אחרים, כדי להבטיח את הפעלתן היעילה של כל ההוראות הקסורות בסכר מינימום.

סעיף 6

אמנה זו לא יראהו כמתקנת כל אמנה קיימת שהיא.

סעיף 7

כתבי האיסרור הפורמליים של אמנה זו יועברו למנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי, לשם רישום.

סעיף 8

1. אמנה זו לא תחייב אלא אותן החברות של ארגון העבודה הבין-לאומי שכתבי אישורן נרשמו אצל המנהל הכללי.
2. היא תיכנס לתוקפה שנים עשר חודשים לאחר התאריך שבו נרשמו כתבי האישור של שתי חברות אצל המנהל הכללי.
3. לאחר מכן, תיכנס אמנה זו לתוקפה לגבי כל חברה וחברה, שנים עשר חודשים לאחר התאריך שבו נרשם כתב אישורה.

סעיף 9

1. חברה שאישרה אמנה זו, רשאית להסתלק הימנה כחום עשר שנים מן התאריך שבו נכנסה האמנה לראשונה לתוקפה, בכתב שיועבר אל המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי, לסם רישום. הסתלקות זו לא תהיה בת-תוקף אלא שנה אחת לאחר תאריך רישומה.
2. כל חברה שאישרה אמנה זו ואינה משתמשת, תוך השנה שלאחר חום תקופת עשר השנים הנזכרות בס"ק דלעיל, בזכות ההסתלקות שנקבעה בסעיף זה, תהא קטורה בה לתקופה נוספת של עשר שנים, ולאחר מכן היא תהא רשאית להסתלק מאמנה זו בתום בתום כל תקופה של עשר שנים, לפי התנאים שנקבעו בסעיף זה.

סעיף 10

1. המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יודיע לכל חברות ארגון העבודה הבין-לאומי על רישומם של כל כתבי האישור וכתבי ההסתלקות שהועברו אליו על ידי חברות הארגון.
2. המנהל הכללי, בהודיעו לחברות הארגון על רישומו של כתב האישור השני המועבר אליו, יסב את תשומת לבן של חברות הארגון אל התאריך שבו תיכנס באמנה לתוקפה.

סעיף 11

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יעביר למזכיר הכללי של האומות המאוחדות לסם רישום, בהתאם לסעיף 102 של מגילת האומות המאוחדות, פרטים מלאים על כל כתבי האיסור וכתבי ההסתלקות שנרשמו על ידו, בהתאם להוראות הסעיפים דלעיל.

סעיף 12

הוועד המנהל של ארגון העבודה הבין-לאומי יגיש לוועידה הכללית, בזמנים שייראו לו כנחוצים, דין וחשבון על ביצוע אמנה זו, ויבחן אם רצוי להעלות על סדר יומה של הוועידה את שאלת תיקונה של האמנה, כולה או מקצתה.

סעיף 13

1. אימצה הוועידה אמנה חדשה המתקנת אמנה זו, כולה או מקצתה, הרי אם לא קבעה האמנה החדשה אחרת:

(א) יהא איסורה של האמנה המתקנת החדשה על ידי חברה גורר מן הדין את ההסתלקות המיידית מאמנה זו, על אף הוראות סעיף 9 דלעיל, אם וכאשר תיכנס האמנה המתקנת החדשה לתוקפה;

(ב) תחדל אמנה זו, החל מתאריך כניסת האמנה המתקנת החדשה לתוקפה, לעמוד לאיסור על ידי החברות.

2. מכל מקום, תיטאר אמנה זו בתוקפה, בצורתה ובתוכנה הקיימים, לגבי אותן החברות אשר אישרוה, אך לא איסור את האמנה המתקנת.

סעיף 14

הנוסח האנגלי והנוסח הצרפתי לכתב אמנה זו הין מקור להם במידה שווה.

האמור לעיל הוא נוסח אמת של האמנה שאומצה כדין על ידי הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי, במוסבה החמישים וארבעה, שנחקקים בג'ניבה ושעל נעילתו הוכרז ביום עשרים וחמישה ביוני, 1970.

ולראיה צרפנו את חתימותינו היום הזה, עשרים וחמישה ביוני 1970:

נשיא הוועידה,

ו. מכיקאוואסאגאס

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי

וילפרד ז'נקס

נוסח האמנה הניתן בזה הוא העתק מדויק של הנוסח שאומת בחתימותיהם של נשיא ועידת העבודה הבין-לאומית ושל המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי.

העתק שאוסר כנכון וכמלא.

בשם המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי:

פרנסיס וולף

יועץ מחפטי

של משרד העבודה הבין-לאומי

ועידת העבודה הבינ - לאומית

אמנה 132

אמנה בדבר חופשה שנתיית נושאית זכר (מחוקנת 1970), אומצה
בוועידה במושב החמישים וארבעה, ג'ניבה, 24 ביוני, 1970.

אמנה בדבר חופשה שנתית נוסאת שכר (מתוקנת 1970).

הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבינ-לאומי, לאחר שנקראה בג'ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבינ-לאומי, ונחכנסה למושב החמישים וארבעה ביום 3 ביוני, 1970; לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסוימות בדבר חופשה נוסאת שכר, סאלה המהווה את הסעיף הרביעי בסדר יומו של המושב; לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורה של אמנה בין-לאומית, מאמצת ביום זה, עשרים וארבעה ביוני לשנת אלף תשע מאות ושבעים, את האמנה דלקמן, שתיקרא "אמנה בדבר חופשה נוסאת שכר (מתוקנת), 1970".

סעיף 1

להוראותיה של אמנה זו, ככל שאין הן נעשות בנות פועל באמצעות הסכמים קיבוציים, פסקי בורות, החלטות בתי דין, גופים סטטוטוריים לקביעת שכר, או בכל דרך אחרת המתקיימת עם הנוהג הארצי, כפי שעשוי להיות נאות לפי תנאי הארץ, יינתן תוקף על ידי חוקיה ותקנותיה של הארץ.

סעיף 2

1. אמנה זאת תחול על כל המועבדים, למעט יורדי ים.
2. ככל שיהיה נחוץ, הרשות המוסמכת, או כל גוף מתאים, בכל ארץ וארץ, יוכלו, לאחר התייעצות עם ארגוני המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר, מקום שארגונים כאלה קיימים, להוציא מכלל החלטה של אמנה זו סוגים מוגבלים של מועבדים, מקום שהחלה זו מעוררת בעיות ביצוע מיוחדות או בעיות בעלות אופי חוקתי או תחיקתי, בנות חשיבות מסוימת.
3. כל חברה המאשררת את האמנה הזאת תרשום, בדין וחשבון הראשון על הפעלתה של האמנה, סיוג לפי סעיף 22 לחוקת ארגון העבודה הבינ-לאומי, כל קבוצות שעשויים היו להוציאן מן הכלל בהתאם לסק" 2 לסעיף זה, מתוך שחייב את הטעמים להוצאה כאמור, ותודיע בדינים וחשבונות שלאחר מכן את מצב תחיקתה ונוהגה לגבי הקבוצות שהוצאו, ואת השיעור שבו ניתן תוקף, או מוצע כי יינתן תוקף, לאמנה, לגבי קבוצות כאמור.

סעיף 3

1. כל אדם שאמנה זו חלה עליו יהיה זכאי לחופשה שנתיים נוספת שכל שנה אחת בה מסך זמן מינימלי שנקבע.
2. כל חברה המאשרת את האמנה הזאת תפרט את מידת החופשה בהצהרה שתצורף לכתב אישורה.
3. החופשה לא תפחת, בטווח אופק, משלושה שבועות של עבודה לשנה אחת של שירות.
4. כל חברה אשר אישרה את האמנה הזאת תהא רשאית להודיע למנהל הכללי של משרד העבודה הבינ-לאומי, בהצהרה מאוחרת, כי היא מגדילה את מסך החופשה שפורט בעת אישורה.

סעיף 4

1. אדם אשר מסך שירותיו בכל שנה שהיא פחות ממסך הזמן הנדרש לשם הזכאות המלאה שנקבעה בסעיף הקודם, יהא זכאי, בזיקה לאותה שנה, לחופשה שנתיים נוספת שכל יחסית למסך השירות בשנה זאת.
2. הביטוי "שנה" בסעיף 1 לסעיף זה מובנו יהא שנת הלוח או כל תקופה אחרת בה אותו מסך זמן, שתיקבע על ידי הרשות המוסמכת או באמצעות הגוף המתאים בארץ הנוגעת בדבר.

סעיף 5

1. אפשר לדרוש תקופת מינימום של שירות לשם מתן זכות לכל חופשה שנתיים נוספת שכל.
2. על הרשות המוסמכת, או על הגוף המתאים, בארץ הנוגעת בדבר, לקבוע את מסכה של תקופת שירות מינימום כאמור, אך זאת לא תעלה, בטווח אופק, על שנה חודשים.
3. שיטת החישוב של תקופת השירות, למטרת קביעתה של הזכות לחופשה, תיקבע על ידי הרשות המוסמכת, או על ידי הגוף המתאים, בכל ארץ וארץ.
4. בחנאים שייקבעו על ידי הרשות המוסמכת, או על ידי הגוף המתאים, בכל ארץ וארץ, ייחשבו ההעדרויות מן העבודה מטעמים בלתי תלויים ברצונו של המועדב הנוגע בדבר, כגון העדרויות מחמת מחלה, מחמת תאונה או מחמת חופשת אמהות, בתקופת השירות.

סעיף 6

1. חגים ציבוריים וימי פגרא מקובלים, בין שהם חלים במשך החופשה השנתית ובין שאין הם חלים כך, לא יחורבו כחלק מן החופשה השנתית המינימלית נושאת סכר סנקציה בסעיף 3, סק' 3, לאמנה זאת.
2. בתנאים שיקבעו על ידי הרשות המוסמכת, או על ידי הגוף המתאים, בכל ארץ וארץ, אי אפשר יהיה לחשב תקופות של אי כוסר לעבודה, סגירה עקב מחלות או תאונות, כחלק מן החופשה השנתית המינימלית נושאת סכר סנקציה בסעיף 3, סק' 3, של אמנה זו.

סעיף 7

1. כל אדם היוצא לחופשה הנידונה באמנה זו יקבל בעד מלוא התקופה של אותה חופשה לא פחות משכרו הרגיל או הממוצע (לרבות סכום במזומנים כדי סוויו של כל חלק משכרו המסולם בעין, וסאינו גמלה קבועה הנמסכת בין שהאדם הנוגע בדבר סרוי בחופשה ובין אם לאו), שיחוסב כפי שייקבע על ידי הרשות המוסמכת, או על ידי הגוף המתאים, בכל ארץ וארץ.
2. הסכומים המגיעים בהתאם לסק' 1 לסעיף זה יסולמו לאדם הנוגע בדבר לפני חופשתו, אלא אם כן נקבע אחרת בהסכם החל עליו ועל מעבידו.

סעיף 8

1. הרשות המוסמכת, או הגוף המתאים, בכל ארץ וארץ, רשאים להרשות חלוקתה של החופשה השנתית נושאת סכר לחלקים.
2. אם לא נקבע אחרת בהסכם החל על המעביד והאדם המועבד הנוגע בדבר, ובתנאי שאורכו של הסירות של האדם הנוגע בדבר מזכהו לתקופה כזאת, יכלול אחד החלקים שתי שבועות עבודה רצופים, לפחות.

סעיף 9

1. החלק הרצוף של החופשה השנתית נושאת סכר הנזכר בסעיף 8, סק' 2, לאמנה זאת, יינתן ויילקח לא יאוחר מאשר שנה אחת, ויתרתה של החופשה השנתית נושאת סכר לא יאוחר מאשר סמונה עשר חודשים, מקץ הסנה שבזיקה אליה נבעה הזכות לחופשה.

2. כל חלק מן החופשה הסנתית העולה על המינימום שנקבע, אפשר לדחותו בהסכמת האדם המועבד הנוגע בדבר, מעבר לחקופה שפורטה בסק' 1 לסעיף זה ועד לגבול זמן נוסף שפורט.
3. המינימום וגבול הזמן הנזכרים בסק' 2 לסעיף זה ייקבעו על ידי הרשות המוסמכת, לאחר התייעצות עם ארגוני המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר, או באמצעות מיקוח קולקטיבי, או באותה דרך אחרת שתהא מתיישרת עם הנוהג הארצי, כפי שעשוי להיות מתאים לפי התנאים הארציים.

סעיף 10

1. החקופה שבה יש לצאת לחופשה תיקבע על ידי המעביד, לאחר התייעצות עם האדם המועבד הנוגע בדבר או עם נציגיו, אלא אם כן זאת נקבעת באמצעות תקנות, הסכמים קיבוציים, פסקי בוררות, או בכל דרך אחרת התואמת את הנוהג הארצי.
2. כדי לקבוע את החקופה שבה יש לצאת לחופשה, יובאו בחשבון דרישות העבודה ואפשרויות המנוחה והנופש המוצעות לאדם המועבד.

סעיף 11

כל אדם מועבד אשר הסלים את תקופת הסירות המינימלית התואמת את זו שניתן לדורשה בהתאם לסק' 1 של סעיף 5 לאמנה זו, יקבל, בגמר העסקתו, חופשה נוספת שזמן שתהא יחסית לאורך הסירות שלגביו לא קיבל חופשה כאמור, או פיצוי תחתיה, או זיכוי לחופשה שוות ערך.

סעיף 12

כל הסכם בדבר ויתור על הזכות לחופשה סנתית נוספת שזמן שנקבעה בסק' 3 של סעיף 3 לאמנה זו, או בדבר ויתור על חופשה כזאת, תמורת פיצוי או בכל דרך אחרת, יהא, לפי תנאי הארץ, בטל ומבוטל או אסור.

סעיף 13

הרשות המוסמכת או הגוף המתאים בכל ארץ וארץ רשאים לאמץ כללים מיוחדים המכוונים למקרים שבהם אדם מועבד מסמס במסך חופשתו בפעילות מכניסה, שאינה מתיישרת עם מטרתה של חופשה זו.

סעיף 14

ייוקטו אמצעים יעילים המתאימים לאופן שבו יינתן חוקף להוראות אמנה זו, כדי להבטיח את תחולתן התקינה ואכיפתן של התקנות או ההוראות בדבר חופסה נוסאת שזר, באמצעות פיקוח נאות או בדרך אחרת.

סעיף 15

1. כל חברה רשאית לקבל עליה את ההתחייבויות שבאמנה זו באורח נפרד -
(א) לגבי בני אדם המועבדים בחחומים כלכליים שאינם חקלאות;
(ב) לגבי בני אדם המועבדים בחקלאות.
2. כל חברה תפרסם בכתב איסורה אם היא מקבלת עליה את ההתחייבויות שבאמנה לגבי בני האדם הנידונים בפסקה (א) לסק' 1 דלעיל או לגבי בני האדם הנידונים בפסקה (ב) לסק' האמור או לגבי אלה ואלה.
3. כל חברה אשר קיבלה עליה, בעת איסורה, את ההתחייבויות שבאמנה זו רק לגבי בני האדם הנידונים בפסקה (א) לסק' 1 של סעיף זה, או לגבי בני האדם הנידונים בפסקה (ב), לסק' 1 של סעיף זה, רשאית, לאחר מכן, להודיע למנהל הכללי של מזרד העבודה הבין-לאומי כי היא מקבלת את ההתחייבויות שבאמנה בזיקה לכל בני האדם שלגביהם חלה אמנה זאת.

סעיף 16

- אמנה זו מתקנת את האמנה בדבר חופסה שנתינת נוסאת שזר, 1836, ואת האמנה בדבר חופסה שנתינת בשזר (חקלאות), 1952, בתנאים דלקמן:
- (א) קבלתן של ההתחייבויות שבאמנה זו לגבי בני אדם המועבדים בחחומים כלכליים שאינם חקלאות על ידי חברה שהיא צד לאמנה בדבר חופסה שנתינת נוסאת שזר, 1936, תגרור מן הדין את ההסתלקות המיידית מאותה אמנה;
 - (ב) קבלתן של ההתחייבויות שבאמנה זו לגבי בני אדם המועבדים בחקלאות על ידי חברה שהיא צד לאמנה בדבר חופסה שנתינת בשזר (חקלאות), 1952, תגרור מן הדין את ההסתלקות המיידית מאותה אמנה;
 - (ג) כניסתה לחוקף של אמנה זאת תנעל את האמנה בדבר חופסה שנתינת בשזר (חקלאות), 1952, מאיסורה שלאחר מכן.

סעיף 17

כתבי האיסורור הפורמליים של אמנה זו יועברו למנהל הכללי של משרד העבודה
הבין-לאומי, לשם רישום.

סעיף 18

1. אמנה זאת לא תחייב אלא אותן החברות של ארגון העבודה הבין-לאומי שכתבי
איסורין נרשמו אצל המנהל הכללי.
2. היא תיכנס לתוקפה שנים עשר חודשים לאחר התאריך שבו נרשמו כתבי האיסורור
של שתי חברות אצל המנהל הכללי.
3. לאחר מכן, תיכנס אמנה זו לתוקפה, לגבי כל חברה וחברה, שנים עשר חודשים
לאחר התאריך שבו נרשם כתב איסורה.

סעיף 19

1. חברה שאישררה אמנה זאת, רשאית להסתלק הימנה כתום עשר שנים מן התאריך שבו
נכנסה האמנה לראשונה לתוקפה, בכתב שיועבר אל מנהל הכללי של משרד העבודה
הבין-לאומי, לשם רישום. הסתלקות זו לא תהיה בת תוקף אלא שנה אחת לאחר
תאריך רישומה.
2. כל חברה שאישררה אמנה זו ואינה משתמשת, תוך השנה שלאחר תום עשר השנים
הנזכרות בסק' דלעיל, בזכות ההסתלקות שנקבעה בסעיף זה, תהא קשורה בה
לתקופה נוספת של עשר שנים, ולאחר מכן היא תהא רשאית להסתלק מאמנה זו בתום
כל תקופה של עשר שנים, לפי התנאים שנקבעו בסעיף זה.

סעיף 20

1. המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יודיע לכל חברות ארגון העבודה
הבין-לאומי על רישומם של כל כתבי האיסורור וכתבי ההסתלקות שהועברו אליו
על ידי חברות הארגון.
2. המנהל הכללי, בהודיעו לחברות הארגון על רישומו של כתב האיסורור השני
המועבר אליו, יסב את תשומת לבן של חברות הארגון אל התאריך שבו תיכנס
האמנה לתוקפה.

סעיף 21

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יעביר למזכיר הכללי של האומות המאוחדות, לסם רישום, בהתאם לסעיף 102 של מגילת האומות המאוחדות, פרטים מלאים על כל כתבי האיסור וכתבי ההסתלקות שנרשמו על ידו, בהתאם להוראות הסעיפים דלעיל.

סעיף 22

הוועד המנהל של ארגון העבודה הבין-לאומי יגיש לוועידה הכללית, בזמנים שייראו לו כנחוצים, דין וחשבון על ביצוע אמנה זו, ויבחן אם רצוי להעלות על סדר יומה של הוועידה את שאלת תיקונה, כולה או מקצתה.

סעיף 23

1. אימצה הוועידה אמנה חדשה המתקנת אמנה זו, כולה או מקצתה, הרי אם לא

קבעה האמנה החדשה אחרת -

(א) יהא איסורה של האמנה המתקנת החדשה על ידי חברה גורר מן הדין את ההסתלקות המיידית מאמנה זו, על אף הוראות סעיף 19 דלעיל, אם וכאשר תיכנס האמנה המתקנת החדשה לתוקפה;

(ב) תחדל אמנה זו, החל מתאריך כניסת האמנה המתקנת החדשה לתוקפה, לעמוד לאיסור על ידי החברות.

2. מכל מקום, תישאר אמנה זו בתוקפה, בצורתה ובתוכנה הקיימים, לגבי אותן החברות אשר אישרוה נך לא אישרו את האמנה המתקנת.

סעיף 24

הנוסח האנגלי והנוסח הצרפתי לכתב אמנה זו דין מקור להם במידה שווה, האמור לעיל הוא נוסח אמת של האמנה שאומצה כדין על ידי הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי במוסבה החמישים וארבעה, שנחקקים בג'ניבה וסעל נעילתו הוכרז ביום עשרים וחמשה ביוני, 1970.

ולראיה צרפנו את חתימותינו היום הזה, עשרים וחמישה ביוני, 1970:

נשיא הוועידה,

ו. מניקאוואסאגאם

המנהל הכללי של משרד העבודה הבינ-לאומי,

וילפרד ז'נקס

נוסח האמנה הניתן בזה הוא העתק מדויק של הנוסח האומת בחתימותיהם של
נשיא ועידת העבודה הבינ-לאומית ושל המנהל הכללי של משרד העבודה
הבינ-לאומי.
העתק שאושר כנכון וכמלא.

בשם המנהל הכללי של משרד העבודה

הבינ-לאומי:

פרנסיס וולף, יועץ משפטי של משרד

העבודה הבינ-לאומי.

ועידת העבודה הבין-לאומית

המלצה 135

המלצה בדבר קביעת סכר מינימום, בזיקה מיוחדת לארצות
מתפתחות, אומצה בוועידה במוסבה החמישים וארבעה,
ג'ניבה, 22 ביוני, 1970.

המלצה בדבר קביעת סכר מינימום, בזיקה מיוחדת לארצות מתפתחות.

הוועדה הכללית של ארגון העבודה הבינ-לאומי, לאחר שנקראה בג'ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבינ-לאומי, ונחכנסה למושב החמישים וארבעה ביום 3 ביוני, 1970; בחיתה את דעתה להוראותיה של ההמלצה בדבר הסיטות לקביעת סכר מינימום 1928, של ההמלצה בדבר הסיטות לקביעת סכר מינימום (חקלאות) 1951, ושל ההמלצה בדבר סכר עבודה סוה, 1951, הכוללות קוי הנחיה רבי ערך לגופים הקובעים סכר מינימום;

בסומה אל לב כי הנסיון בסנים האחרונות ביותר הטעים את החסיבות של בחינות נוספות מסוימות הקטורות בקביעת סכר מינימום, לרבות אימוצן של אמות מידה אחר יאפשרו לסיטות לקביעת סכר מינימום להוות מכסיר יעיל להגנה סוציאלית וגורם במדיניות לפיתוח כלכלי וסוציאלי גם יחד;

בסומה אל לב כי קביעת סכר מינימום אינה צריכה להיעשות, בסום פנים, על חשבון הפעלתו ופיתוחו של המיקוח הקולקטיבי החופשי, המאפשר לקבוע סכר ברמה גבוהה יותר מן הסכר המינימלי;

לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסוימות בדבר הסיטות לקביעת סכר מינימום ובעיות הקטורות בכך, בזיקה מיוחדת לארצות מתפתחות, סאלה המהווה את הסעיף החמישי בסדר יומו של המושב;

לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורה של המלצה, מאמצת ביום זה, עשרים וסנים ביוני לחנת אלף תשע מאות וסבעים, את ההמלצה דלקמן, שתיקרא "המלצה בדבר קביעת סכר מינימום, 1970".

I מטרות הקביעה של סכר מינימום

1. קביעת סכר מינימום תהווה אחד היסודות של כל מדיניות המיועדת להילחם בעוני ולספק את צרכיהם של כל העובדים ומזפחותיהם.
2. מטרתה העיקרית של קביעת סכר מינימום תהא להבטיח לסכירים את ההגנה הסוציאלית הנחוצה בכל הנוגע לרמות מינימום של סכר שניתן להרשותן.

II אמות מידה לקביעת רמתו של סכר מינימום

3. בקביעת רמותיו של סכר מינימום יש להתחשב במיוחד באמות המידה דלקמן:

- (א) צרכי העובדים ומשפחותיהם;
- (ב) רמת הסכר הכללית בארץ;
- (ג) יוקר המחיה והסינויים בו;
- (ד) גימלאות הביטוח הסוציאלי;
- (ה) רמות חיים מוסוות של קבוצות סוציאליות אחרות;
- (ו) גורמים כלכליים, לרבות דרישות הפיתוח הכלכלי, רמות פריון והענין המצוי להשיג ולקיים רמת תעסוקה גבוהה.

III תחום תחולתה של השיטה לקביעת סכר מינימום

4. מטפרן של קבוצות הסכירים שאינן מוגנות בהתאם לסעיף 1 לאמנה בדבר קביעת סכר מינימום, 1970, יועמד על מינימום.

5. (1) השיטה לסכר מינימום אפשר יהיה להחילה על סכירים המוגנים בהתאם לסעיף 1 לאמנה אם בקביעת סכר מינימום יחיד בעל תחולה כללית ואם בקביעת מערכת של סכר מינימום, אשר תחול לגבי כל אחת מן הקבוצות המיוחדות של עובדים.

(2) שיטה ממוסדת על סכר מינימום יחיד -

- (א) אינה חייבת שתהא בלתי מתייחסת עם קביעתם של סכרים סכר מינימום במחוזות או באזורים שונים, המיועדת להביא בחשבון את ההבדלים שביוקר המחיה;
- (ב) אינה צריכה לפגוע בתוצאותיהן של החלטות, שבעבר ובעתיד הקובעות סכר גבוה יותר מסכר המינימום הכללי למען קבוצות מסוימות של עובדים.

חלטות לקביעתו של סכר מינימום 17

6. החלטות לקביעת סכר מינימום שנדונו בסעיף 4 לאמנה עשויות להיות בעלות אופי מגוון; במיוחד ניתן להוציא לפועל את קביעת סכר המינימום באמצעות:
- (א) החוק;
 - (ב) החלטות הרשות המוסמכת, בלוויית הוראה הקובעת במפורס כי יובאו בחשבון המלצות שיובעו על ידי גופים אחרים, או בלעדי הוראה כאמור;
 - (ג) החלטות שנתקבלו על ידי ועדות לענין סכר או מועצות לענין סכר;
 - (ד) החלטות בתי משפט או בתי דין לעניני תעשייה או לעניני עבודה;
 - (ה) החלטות המעניקות תוקף של חוק להוראותיהם של הסכמים קיבוציים.
7. ההתייעצות האמורה בסק' 2 של סעיף 4 לאמנה חייב במיוחד על הסאלות דלקמן:
- (א) בחירתן והחלתן של אמות המידה שיש להביאן בחשבון בעת קביעתו של סכר המינימום;
 - (ב) שיעורן או שיעוריו של סכר המינימום שיש לקובעם;
 - (ג) ההתאמות שיש להכניסן, מפקידה לפקידה, בשיעורי סכר המינימום;
 - (ד) הקסיים שנתקלים בהם בהחלטה של התחיקה בדבר סכר מינימום;
 - (ה) איסוף נתונים וביצועם של מחקרים לשם אינפורמציה לרשויות המופקדות על קביעת סכר מינימום.
8. בארצות שבהן הוקמו גופים המייעצים לרשות המוסמכת בסאלות סכר מינימום, או שלהם אצלה הממשלה אחריות לגבי החלטות בדבר סכר מינימום, תכלול ההסתתפות בהפעלתן של החלטות לקביעת סכר מינימום, הנזכרת בסק' 3 של סעיף 4 לאמנה, את חברותם של גופים כאמור.

9. בני האדם המייצגים את עניניה הכלליים של הארץ, אשר השתתפותם בהפעלתן של הסיטות לקביעת שכר מינימום נקבעה בסעיף 4, סק' 3, פסקה (ב), של האמנה, חייבים להיות בני אדם בלתי תלויים, כסירים כיאות, היכולים להיות, מקום סממנים, פקידי הציבור בעלי אחריות בתחום היחסים המקצועיים, התכנון הכלכלי והתעשייתי, או עיצובה של המדיניות הכלכלית והסוציאלית.
10. בטיעור שהתנאים הארציים מרשים זאת, יש להקדיש אמצעים מספיקים לאיסופם, של הנתונים הסטטיסטיים והאחרים הדרושים לסם ניתוח הגורמים הכלכליים הסייכים לעניין, - ובמיוחד של אלה שצויינו בפסקה 3 להמלצה זאת - והתפתחותם המסחרית.

התאמת שכר המינימום I

11. טיעורי שכר המינימום יותאמו מפקידה לפקידה, כדי להביא בחשבון את הסינויים ביוקר המחיה ותנאים כלכליים אחרים.
12. לתכלית זו, ניתן לבצע בדיקה של טיעורי שכר המינימום בזיקה ליוקר המחיה ולתנאים הכלכליים האחרים, אם ברווחי זמן קבועים ואם כל אימת שמחקר מעין זה נראה כמתאים, לאור הסינויים במדד יוקר המחיה.
13. (1) כדי להקל על החלתה של פסקה 11 לעיל, יש לבצע מחקרים תקופתיים על המצב הכלכלי של הארץ, לרבות התפתחותם של ההכנסה לכל תושב, הפריזון התעסוקה, האבטלה ותעסוקת-החסר, בטיעור שהמקורות הארציים מרשים זאת.
- (2) תכיפותם של מחקרים אלה תיקבע לאור התנאים הארציים.

ביצוע II

14. האמצעים המיועדים להבטיח את החלתן היעילה של כל ההוראות המתייחסות לשכר מינימום, בהתאם לסעיף 5 לאמנה, יכללו:

- (א) הסדרים אשר יודיעו, בלשונות או בניבים המובנים על ידי העובדים הנזקקים להגנה, על ההוראות הקשורות בסכר מינימום, בהתחשב, במקרה הצורך, בצרכיהם של שאינם יודעים קרוא וכתוב;
- (ב) העסקתם של מספר מספיק של מפקחים שהוכשרו באורח מתאים, שיצוידו בסמכויות ובאמצעים לביצוע הפקידהם;
- (ג) עונשים הולמים על הפרתן של ההוראות הקשורות בסכר מינימום;
- (ד) פיסוסם של הוראות החוק וההליכים ושל שאר אמצעים נאותים, המאפשרים לעובדים להשתמש באורח יעיל בזכויותיהם הנתונות להם על ידי התחיקה לסכר מינימום, לרבות הזכות להיפרע את הסכומים שנשארו חבים להם;
- (ה) הסתתפותם של ארגוני מעבידים ועובדים במאמצים להגן על עובדים מפני ניצול;
- (ו) הגנה מתאימה של עובדים מפני מעסי נקס.

האמור לעיל הוא נוסח אמת של ההמלצה שאומצה כדין על ידי הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבינ-לאומי במוסבה החמישים וארבעה, שנחקקים בג'ניבה וסעל נעילתו הוכרז ביום עשרים וחמישה ביוני, 1970.

ולראיה צרפנו את חתימותינו היום הזה, עשרים וחמישה ביוני, 1970:

נשיא הוועידה,

ו. מניקאוואסאגאס

המנהל הכללי של משרד העבודה הבינ-לאומי,

וילפרד ז'נקס.

נוסח ההמלצה הניתן בזה הוא העתק מדויק של הנוסח שאומת בחתימותיהם של נשיא ועידת העבודה הבינ-לאומית ושל המנהל הכללי של משרד העבודה הבינ-לאומי.

העתק שאוסר כנכון וכמלא.

בשם המנהל הכללי של משרד העבודה

הבינ-לאומי:

פרנסיס וולף, היועץ המשפטי

של משרד העבודה הבינ-לאומי.

ועידת העבודה הבינ-לאומית

המלצה 136

המלצה בדבר תכניות מיוחדות לתעסוקה ולהכשרה
לנוער, לשם מסרו פיתוח.
אומדה בוועידה, במושב החמישים וארבעה,
ג'ניבה, 23 ביוני, 1970.

המלצה בדבר תכניות מיוחדות לתעסוקה ולהכשרה לנוער, לשם מטרות פיתוח.

הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבינ-לאומי, לאחר שנקראה בג'ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבינ-לאומי, ונתכנסה למושב החמישי וארבעה ביום 3 ביוני, 1970;

בהזכירה את הוראותיהן של אמנות העבודה הבינ-לאומיות והמלצות העבודה הבינ-לאומיות הקיימות בדבר הכשרתם ותעסוקתם של בני אדם צעירים, במיוחד אלו של ההמלצה בדבר אבטלה (בני אדם צעירים), 1935, ושל ההמלצה בדבר הכשרה מקצועית, 1962, וכן של האמנה וההמלצה בדבר מדיניות התעסוקה, 1964;

בשומה אל לב כי התכניות המיוחדות לתעסוקה לנוער והתכניות להכשרה, שמטרתן לתת לבני אדם צעירים את המצומנויות הנחוצות אשר יאפשרו להם להתאים עצמם לקצב פעמיה של חברה משתנית וליטול חבר פעיל בפיתוח ארצם, מהוות אמצעי להתגבר על בעיות התעסוקה והאבטלה של הנוער, אמצעי הנוסף לאמצעים המוצעים על ידי המסמכים הקיימים;

בחיטה את דעתה כי הבעיות מתכווננים לפותרן באמצעי זה לא התגלו בהיקפן אלא בשנים אחרונות אלו;

בשומה אל לב, כי חשוב לאמץ מסמך אשר יפרט את המטרות, השיטות והערבויות לתכניות המיוחדות הנידונות, באופן שהללו יהיו מתיישבות במלואן עם נורמות בין לאומיות קודמות של עבודה הנוגעות לתנאי השירות במסגרת תכניות אלה, במיוחד הנורמות של האמנה בדבר עבודה כפיה, 1930, ושל האמנה בדבר ביטול עבודת כפיה, 1957;

לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסויימות בדבר תכניות מיוחדות לתעסוקה ולהכשרה לנוער לשם מטרות פיתוח, שאלה המהווה את הסעיף השישי בסדר יומו של המושב;

לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורה של המלצה, מאמצת ביום זה, עשרים ושלושה ביוני לשנת אלף תשע מאות ושבעים, את ההמלצה של קמ"ן, שתיקרא "המלצה בדבר תכניות מיוחדות לנוער, 1970":

I טיבן של התכניות המיוחדות

1. (1) המלצה זאת תחול על התכניות המיוחדות שמסרתן לאפשר לבני אדם צעירים ליטול חלק בפעילויות המכוונות לפיתוחה הכלכלי והסוציאלי של ארצם, ולרכוש חינוך, מיומנויות ונסיון, אשר יקלו על פעילותם הכלכלית שלאחר מכן, על בסיס בר-קימא, ויסייעו בהסתלבותם בחברה.

(2) תכניות אלו מאזכרות להלן כ"תכניות מיוחדות".

2. אפשר לראות כתכניות מיוחדות לענין המלצה זו את התכניות:

(א) הממלאות אחר הצרכים בתחום התעסוקה וההכשרה של הנוער, שלא באו עד כה על סיפוקם בתכניות החינוך וההכשרה המקצועית הארציות הקיימות, או באפשרויות הרגילות בסוק התעסוקה;

(ב) המאפשרות לבני אדם צעירים - במיוחד אלה הסרויים באבטלה - בעלי כשירויות חינוכיות או טכניות שלהן נזקקת החברה לשם פיתוח, בעיקר בתחומים הכלכליים, הסוציאליים, תחומי ההוראה והבריאות, להסתמך בכשירויות אלה בסירות החברה.

II עקרונות כלליים

3. (1) התכניות המיוחדות יאורגנו במסגרת תכניות הפיתוח הארציות, מקום שהללו קיימות, ובמיוחד יתואמו בסלמות עם התכניות לניצולם של המשאבים האנושיים ועם התכניות המכוונות לתעסוקה יצרנית מלאה, וכן עם התכניות הרגילות לחינוכו ולהכשרתו של הנוער.

- (2) לתכניות המיוחדות יהיה אופי זמני, כדי שיוכל למלא אחר הצרכים השוטפים והדוחקים, הכלכליים והחברתיים. אל להן לשמש שימוש כפול לאמצעים אחרים של המדיניות הכלכלית, או לפיתוחן של תכניות חינוך והכשרה מקצועית רגילות, או לפגוע בהם, ואין לראותן כעשויות להחליף אמצעים אלה ותכניות רגילות אלו.
- (3) התכניות המיוחדות אין להפעילן באופן העלול להפחית את נורמות העבודה הקיימות, ושירותיהם של המשתתפים אין להשתמש בהם לתועלתם של יחידים או של מפעלים פרטיים.
- (4) התכניות המיוחדות יספקו למשתתפים, מקום שנאות, לפחות, רמה מינימלית של חינוך.
4. המרכיבים היסודיים של כל תכנית מיוחדת יכללו את שמירת הכבוד האנושי ופיתוח האישיות וחוש של אחריות אישית וחברתית.
5. התכניות המיוחדות יופעלו ללא שום אפליה המיוסדת על גזע, צבע, מין, דת, השקפה מדינית, מוצא לאומי או מקור חברתי; עליהן לשמש לקידומו הפעיל של שוויון הסיכוי והיחס.
6. מטרותיה ויעדיה של כל תכנית מיוחדת, וסוגי המשתתפים, יוגדרו בבירור על ידי הרשות המוסמכת, ויהיו כפופים לבדיקה חוזרת תקופתית, לאור הנסיון.
7. (1) ההסתתפות בתכניות המיוחדות תהא מרצון; יוצאים מן הכלל ניתן להרשותם רק בפעולת חקיקה, ומקום שהדבר מתיישב בשלמות עם תנאיהן של אמנות העבודה הבין-לאומיות בדבר עבודת כפיה ומדיניות התעסוקה.
- (2) תכניות שלגביהן אפשר להרשות יוצאים מן הכלל כאמור עשויות לכלול:
- (א) תכניות חינוך והכשרה המשלבות גיוס חובה של מובטלים צעירים, חוץ פרק זמן מוגדר לאחר גבול הגיל של ביקור רגיל בבית ספר;
- (ב) תכניות לבני אדם צעירים אשר קיבלו עליהם, קודם לכן, התחייבות לשרת במסך תקופה מוגדרת, כתנאי לפיו יוכלו לרכוש הוראה או כשירויות טכניות בנות ערך מיוחד לחברה לשם פיתוח.

(3) מקום שהורשו יוצאים מן הכלל כאמור, יש ליתן למשתתפים, בכל השיעור האפשרי הגדול ביותר, חופש ברירה בין צורות מצויות שונות של פעילות ואזורים שונים בארץ, ויש להתחשב כנאות, בעת הועדתם, בכשירויותיהם ובכשרונותיהם.

8. תנאי השירות של המשתתפים בתכניות המיוחדות יוגדרו בבירור על ידי הרשות המוסמכת; עליהם להיות תואמים את הוראות החוק המסדירות את גיל המינימום לקבלה לעבודה, ובהתאמה להוראות חוק אחרות החלות על בני אדם צעירים סבהכשרה סדירה או בתעסוקה רגילה.

9. המשתתפים ישמרו על האפשרות להצטרף לארגוני ונער או לאיגודים מקצועיים, לפי בחירתם, וליטול חלק בפעילותיהם.

10. יימצאו נהלים פורמליים אשר יאפשרו למשתתפים לערער על החלטות הנוגעות לגיוסם, לקבלתם או לתנאי שירותם, וכן נהלים מפורטים לשם בחינתן של חלונות פעוטות.

III תכניות הממלאות את הצרכים, בתחום התעסוקה וההכשרה של צעירים, שלא באו עד כה על סיפוק בתכניות החינוך וההכשרה המקצועית הארציות הקיימות או באפשרויות הרגילות בשוק התעסוקה.

א. מטרות

11. בהתאם לצרכים והנסיבות הארציים, יכוונו התכניות המיוחדות, שעליהן חל חלק זה של ההמלצה, לאחת או לאחדות מן המטרות המיוחדות שלהלן:

(א) ליתן לבני אדם צעירים, המקופחים מבחינת החינוך או מבחינות אחדות, את החינוך, הכשירויות והרגלי העבודה שהם נזקקים להם, כדי לשמש בפעילות כלכלית מועילה ומשתלמת וכדי להשתלב בחברה;

- (ב) לשלב את בני האדם הצעירים בפיתוח הכלכלי והסוציאלי הארצי, לרבות בפיתוח החקלאי והכפרי;
- (ג) לספק התעסקות מועילה, בקשר עם הפיתוח הכלכלי והסוציאלי, לבני אדם צעירים אשר אחרת יישארו ללא תעסוקה.

ב. השתתפות

12. בעת בחירתם של בני אדם צעירים המשתתפים בתכניות המיוחדות, מן הנאות להביא בחשבון:
- (א) את הגיל וכן את החינוך, ההכשרה והנסיון המקצועיים, אם קיימים כאלה, של הנוגעים בדבר, בשים לב - בהתאם לאופיה של התכנית - לצורך להגדיל את האפשרויות של בני אדם צעירים מקופחים, ליכולתם של הנוגעים בדבר להפיק תועלת מהשתתפותם בתכנית ולכושרם לחרוץ למימושה של התכנית;
- (ב) את כושרם השכלי והגופני לבצע את התפקידים אשר יופקדו בידם, הן במהלך השתתפותם והן לאחר מכן;
- (ג) את השיעור שבו הנסיון שיוכלו לרכוש במסגרת התכנית עשוי לפתוח לפנייהם אפשרויות חדשות, ולעשותם מוכשרים לחרוץ לפיתוח הכלכלי והסוציאלי.
13. הרשות המוסמכת תקבע גבולות גיל להשתתפות, שייקבעו בהתאם להכשרה המוצעת ולתפקידים שיש למלאותם במסגרת הסוגים השונים של התכניות המיוחדות. גבולות גיל אלה חייבים להביא בחשבון את הנורמות הבינ-לאומיות של עבודה בקשר לגיל המתאים לקבלה לעבודה.
14. התכניות המיוחדות יאפשרו למספר גדול ביותר האפשרי של אנשים צעירים לעבור לפעילות כלכלית רגילה, או להצטרף לתכניות רגילות של חינוך או הכשרה מקצועית, וחקופת ההשתתפות תוגבל בהתאם לכך.

15. בכל חכנית מיוחדת יינקטו סידורים מתאימים כדי להבטיח שלפני קבלתו, כל משתתף יבין הבנה מלאה את כל תנאי השירות (לרבות כללי התנהגות העשויים להתקיים), את העבודות שיהיה עליו ליטול על עצמו במסגרת התכנית, את ההכשרה הנדרשת, ואת הזכויות שיהנה מהן במשך תקופת שירותו ובסופה.

ג. תוכנן של התכניות המיוחדות

16. תוכנן של התכניות המיוחדות יותאם, וניתן יהיה לשנותו, אפילו במסגרת אותה חכנית עצמה, בהתאם לגיל, המין, רמת החינוך וההכשרה, וכשרונות המשתתפים.
17. כל התכניות המיוחדות יכללו תקופה התחלתית קצרה לשם -
- (א) הוראה בנושאים בני חשיבות לכל המשתתפים, כגון, במיוחד, כללי בטיחות ובריאות, ותקנות מפורטות המסדירות את הפעילויות לפי החכנית;
 - (ב) הרגלת המשתתפים לתנאי החיים והעבודה לפי החכנית והמרצת ענינם;
 - (ג) בדיקת כשרונותיהם של המשתתפים, לשם השמתם בסוג פעילות המתאים ביותר לכשרונותיהם.
18. למשתתפים בחכניות המיוחדות יספקו השלמת חינוך, לרבות חינוך אזרחי, כלכלי וחברתי, בקשר לצרכיהם ולצרכיה ולשאיפותיה של הארץ, והם יקבלו מידע על תפקידם ופעולותיהם של הארגונים שהוקמו על בסיס חופשי, כדי לייצג את עניניהם של העובדים והמעבידים.
19. התכניות המיוחדות המיועדות, בשלמותן או בחלקן, לספק לבני אדם צעירים בעלי אפשרויות מוגבלות את המיומנויות הדרושות לפעילות כלכלית מועילה, חייבות -
- (א) להתרכז בהכשרת המשתתפים למשלחי יד שבהם הם עשויים למצוא הזדמנות לעבודה מועילה, תוך מתן חשומת לב המלאה ביותר האפשרית להעדפותיהם המקצועיות;

- (ב) לספק למסתתפים בסיס איתן של מיומנויות מעשיות וידע תיאורטי הקשור בכך;
- (ג) להביא בחשבון את התפקיד שיוכלו המסתתפים למלא, בסעת הצורך, בהפעלת הספעה ממריצה על בני אדם אחרים, ולהכין ליטול על עצמם תפקיד כאמור;
- (ד) להקל, ובמידה האפשר, להבטיח:
- (1) את מעברם של המסתתפים לתכניות רגילות של חינוך והכשרה מקצועית, או לתכניות מיוחדות אחרות לשם חינוך והכשרה מלשימים, במיוחד לגבי אלה המוכיחים כשרונות מיוחדים;
- (2) את מעברם לפעילות כלכלית רגילה, תודות, במיוחד, לאמצעים המכוונים להכרתן, בפעילות זו, של הכשרויות שנרכשו.
20. התכניות המיוחדות המיועדות, בשלמותן או בחלקן, לשלב בני אדם צעירים בביצועם של פרויקטים לפיתוח כלכלי או סוציאלי, חייבות:
- (א) לכלול הכשרה, לפחות בטיעור של מתן הכשרה מלאה כנדרש לשם העבודה שיש לעסוק בה, והכשרה באמצעי בריאות ובטיחות הקשורים בכך;
- (ב) לכוון לפיתוחם של נוהגי עבודה טובים;
- (ג) להעסיק את המסתתפים, מקום שהדבר אפשרי, בתחומים שבהם הם מגלים כשרון ולהם כשירות מסוימת.
21. אמות המידה לבחירתם של הפרויקטים לעבודה לשם התכניות המיוחדות הנזכרות בפיסקה הקודמת יכללו את האמורות לקמן:
- (א) תרומה שבכוון להתרחבותה של הפעילות הכלכלית בארץ או באזור, ובמיוחד להתרחבותן של האפשרויות שלאחר מכן למסתתפים;
- (ב) ערך ההכשרה, בזיקה מיוחדת למשלחי היד שבהם יהיו המסתתפים עשויים, לאחר מכן, למצוא אפשרויות לעבודה מועילה;

- (ג) ערך ההשקעה לסם הפיתוח הכלכלי והסוציאלי, וכושר הקיום של הפרוייקטים, בהתחשב, במיוחד, בעלות בזיקה לתוצאות;
- (ד) הצורך באמצעי פעולה מיוחדים, הכוללים, במיוחד, שעבודתם של המסתתפים לא תהא בתחרות בלתי הוגנת עם עובדתם של עובדים בעבודה רגילה.

ד. תנאי הסירות

22. תנאי הסירות יחייסבו, לפחות, עם התקנים דלקמן:
- (א) מסך הסירות לא יעלה, באורח רגיל, על שנתיים;
- (ב) צריך סיוכרו טעמים מסויימים, כגון סיבות בריאות, קסיי מטפחה או קסיים איסיים, כדי להצדיק שחרורם של מסתתפים לפני תום תקופת הסירות הרגילה;
- (ג) הסעות סיוקדטו, בכל יום ובכל שבוע, לעבודות ולהכשרה יוגבלו, באופן שיטמרו על זמן מספיק לצורך החינוך הכללי והמנוחה, לכן, לסם פעולות פנאי למסתתפים;
- (ד) נוסף על דיור, מזון, ובגדים מתאימים, סיטופקו בהתאם לאופיה של התכנית המיוחדת, יקבלו המסתתפים חסלום במזומנים, תהא להם האפשרות לחסוך ויינתן להם עידוד לעשות כן;
- (ה) בתכניות מיוחדות בעלות מסך סירות של שנה אחת או יותר מכך, יעניקו למסתתפים חופסה שנתיית, מקום טאפטר בצירוף נסיעת חינם אל בתיים ומהם;
- (ו) במידת האפשר, ייהנו המסתתפים מהוראות הביטוח הסוציאלי החלות על כוח האדם העובד בתנאים הרגיליים; על כל פנים, יינקטו סיודורים כדי להבטיח למסתתפים את הטיפול הרפואי חינם, ולסם חסלום פיצויים במקרה של נכות או של מוות שהם תוצאה מתאונה שקרתה במסגרת התכנית המיוחדת, או ממחלה שלקו בה במסגרת זו.

ה. בחירתו והכשרתו של חבר העובדים

23. כל התכניות המיוחדות יכללו סידורים אשר יבטיחו השגחה נאותה על המסתתפים באמצעות חבר עובדים מאומן, שלו גישה ליעוץ טכני או פדגוגי.
24. (1) בבחירתו של חבר העובדים יש להדגיש לא רק כשירויות מטביעות רצון לעבודה שיש לבצעה, ונסיון בה, אלא גם הבנת בני אדם צעירים, כטרונות מנהיגות וכוסר הסתגלות. לכמה מחברי חבר העובדים, לפחות, צריך שיהא נסיון בתעסוקה רגילה שמחוץ לתכניות המיוחדות.
- (2) יש לבדוק את כל המצאבים האפשריים לגיוסו של חבר העובדים, לרבות האפשרות לעידודם של מסתתפים בתכניות המיוחדות אשר הראו כטרונות של מנהיגות, להכסיר עצמם למטרות שבחבר העובדים.
25. הכשרתם של חבר העובדים המסגית וחבר העובדים הטכני האחר תכלול, נוסף לאותו לימוד במיוחדות מקצועית, כפי הנחוץ, לפחות את האמור לקמן:
- (א) לימוד פדגוגי המקדיש מקום מיוחד להכשרת בני אדם צעירים;
- (ב) לימוד בסיסי ביחסי אנוש, בזיקה מיוחדת להנעה ולגישות כלפי עבודה;
- (ג) הכשרה בארגון עבודה, לרבות הועדת תפקידים בהתאם לכשריהם ולרמת הכשרתם של המסתתפים.
26. הכשרת חבר העובדים המינהלי תכלול, בנוסף לאותו לימוד במיוחדות מקצועית, נגזי הנחוץ, לפחות את האמור לקמן:
- (א) לימוד המכוון ליתן לבני האדם הנוגעים בדבר הבנה של מטרותיה של התכנית המיוחדת, ידיעה של התחיקה הנוהגת בתחום העבודה והגנת הנוער, ושל הכללים והתקנות המיוחדים המסדירים את התכנית;
- (ב) לימוד אשר יספק ידיעה מספקת של הבחינות הטכניות של עבודת התכנית;
- (ג) אותו לימוד ביחסי אנוש אשר יקל על כינון יחסים טובים עם חבר העובדים המסגית וחבר העובדים הטכני האחר ועם המסתתפים.

ה. בחירתו והכשרתו של חבר העובדים

23. כל התכניות המיוחדות יכללו סידורים אשר יבטיחו השגחה נאותה על המסתתפים באמצעות חבר עובדים מאומן, שלו גישה ליעוץ טכני או פדגוגי.

24. (1) בבחירתו של חבר העובדים יש להדגיש לא רק כשירויות מביעות רצון לעבודה טיט לבצעה, ונסיון בה, אלא גם הבנת בני אדם צעירים, כשרונות מנהיגות וכוחר הסתגלות. לכמה מחברי חבר העובדים, לפחות, צריך שיהא נסיון בחקוקה רגילה שמחוץ לתכניות המיוחדות.

(2) יש לבדוק את כל המטאבים האפשריים לגיוסו של חבר העובדים, לרבות האפשרות לעידודם של מסתתפים בתכניות המיוחדות אשר הראו כשרונות של מנהיגות, להכחיר עצמם למטרות שבחבר העובדים.

25. הכשרתם של חבר העובדים המסגית וחבר העובדים הטכני האחר תכלול, נוסף לאותו לימוד במיוחדות מקצועית, כפי הנחוץ, לפחות את האמור לקמן:

- (א) לימוד פדגוגי המקדים מקום מיוחד להכשרת בני אדם צעירים;
- (ב) לימוד בסיסי ביחסי אנוש, בזיקה מיוחדת להנעה ולגישות כלפי עבודה;
- (ג) הכשרה בארגון עבודה, לרבות הועדת תפקידים בהתאם לכשריהם ולרמת הכשרתם של המסתתפים.

26. הכשרת חבר העובדים המינהלי תכלול, בנוסף לאותו לימוד במיוחדות מקצועית, כפי הנחוץ, לפחות את האמור לקמן:

- (א) לימוד המכוון ליתן לבני האדם הנוגעים בדבר הבנה של מטרותיה של התכנית המיוחדת, וידיעה של התחיקה הנוהגת בתחום העבודה והגנת הנוער, ושל הכללים והחקנות המיוחדים המסדירים את התכנית;
- (ב) לימוד אשר יספק ידיעה מספקת של הבחינות הטכניות של עבודת התכנית;
- (ג) אותו לימוד ביחסי אנוש אשר יקל על כינון יחסים טובים עם חבר העובדים המסגית וחבר העובדים הטכני האחר ועם המסתתפים.

ו. עזרה למסתתפים לשיס עתידים המקצועי

27. במסך סירותם בתכנית מיוחדת יינתנו למסתתפים מידע ויעוץ כדי לסייע להם בקבלת החלטות בקשר לעתידם המקצועי.
28. המסתתפים המראים כשרונות מיוחדים ייעזרו בכל הדרכים הנאותות כדי להמשיך את חינוכם והכשרתם מחוץ לתכנית המיוחדת, עם השלמת הסירות.
29. ייעשו מאמצים מיוחדים ומיידים כדי להקליט את המסתתפים במהירות בפעילות הכלכלית הרגילה עם סיום תקופת סירותם; מאמצים אלה יהיו בנוסף למאמצים הרגילים של סירותי התעסוקה ושל כל שאר הגופים המתאימים.
30. שחרורם של המסתתפים מן התכניות המיוחדות יקושר, ככל שאפשר, בזמן ובמספר, יוצאות מן הכלל, בעלות מרכיב של כפיה, זכותו של היחיד לעזוב את התכנית לאחר תקופת הסירות שפורסה במקורה - תובטח.
31. העזרה - כל מקום שאפשר באמצעות המוסדות הקיימים - למסתתפים לטעבר אתר הסתדרו על חשבון עצמם או לחברי קבוצה, עשויה לכלול:-
- (א) אמצעים המכוונים להקל על גיטת המעוניינים לסירותי אשראי, סיווק וחיסכון;
- (ב) קיום מגעים כדי ליחן להח עידוד ועדות טכניות נחוצות בתחום הניהול;
- (ג) במקרה של אגודות סיתופיות, עזרה כספית ומינהלית, כנקבע בהמלצה בדבר אגודות סיתופיות (ארצות מתפתחות) 1966.
32. בשעור שהאמצעים מרשים זאת, יקבלו המסתתפים, עם הסיום המסביע רצון של הסירות, תשלום במזומנים או תשלום בעין, כגון מערכת כלי עבודה, המיועד לסייע להתבססותם בפעילות הכלכלית הרגילה.

IV תכניות המאפשרות לבני אדם צעירים בעלי כשירויות
חינוכיות או טכניות שלהן נזקקת החברה, לשם פיתוח,
להתמז בכשירויות אלו בשירות החברה.

33. התכניות המיוחדות שעליהן חל חלק זה של ההמלצה חייבות לעורר את ענינם של בני אדם צעירים בפיתוחה הכלכלי והסוציאלי של ארצם, ולפתח חוש של אחריות כלפי החברה.
34. המסתתפים יועסקו בתחומים שלהם הם כשירים במיוחד או בתחומים קשורים באורח אמיץ.
35. כפי הנחוץ, יוסלמו כשירויותיהם של המסתתפים בהכשרה במיומנויות ובשיטות הדרושות לשם התפקידים שיש לבצעם.
36. ייעטו סידורים למען יוכלו המסתתפים להשיג בנקל עצות וחוות דעת מוסמכות בבעיות שייתקלו בהן בביצוע תפקידיהם.
37. תנאי השירות יהיו מתיישרים, לפחות, עם התקנים שלקמן:
- (א) מסך השירות לא יעלה, באורח רגיל, על שנתיים;
- (ב) צריך שיוכרו טעמים מסוימים, כגון סיבות בריאות, קשיי מספחה או קשיים אישיים כדי להצדיק שחרורם של מסתתפים לפני תום תקופת השירות הרגילה;
- (ג) הסעות המוקדשות לעבודות ולהכשרה יביאו בחשבון את צרכי המנוחה והפנאי של המסתתפים;
- (ד) נוסף על דיור ומזון מתאימים, סיטופקו בהתאם לאופיה של התכנית המיוחדת יקבלו המסתתפים גמול הולם במזומנים;
- (ה) בתכניות מיוחדות בעלות מסך שירות של שנה אחת או יותר מכך, יעניקו למסתתפים חופשה שנתיית, מקום האפשר בצירוף נסיעת חינוך אל בתיהם ומהם;
- (ו) המסתתפים ייהנו מכל הוראה מתאימה של הביטוח הסוציאלי החלה על כוח האדם העובד בתנאים הרגילים; על כל פנים, יינקטו סידורים כדי להבטיח למסתתפים טיפול רפואי חיוני, ולשם חילום פיצויים

במקרה של נכות או של מוות שהם תוצאה מתאונה סקרתה במסגרת התכנית המיוחדת, או ממחלה שלקו בה במסגרת זו.

38. יינקטו אמצעים כדי להקל על קליטתם של מסתתפים, לאחר סיום סירותם, בחטוקה רגילה במקצועם או בעיסוקם.

סידורים מינהליים

V

39. ניהולן ותיאומן של התכניות המיוחדות ברמה ארצית יובטחו על ידי גוף או גופים מתאימים, שייקבעו על ידי הרשות המוסמכת.

40. גופים אלה יכללו, כל אימת שאפשר, לצד חברים שימונו על ידי הממשלה, נציגים של ארגוני העובדים והמעבידים ושל ארגוני הנוער, כדי להבטיח את הסתתפותם הפעילה בתכנון, הפעלתן, תיאומן, פיקוחן והערכתן של התכניות המיוחדות.

41. במילוי אחריותם, יוועצו הגופים, כפי הנחוץ, בארגוני המהנדסים וברשויות המוסמכות, במיוחד בתחומי העבודה, החינוך, העניינים הכלכליים, החקלאות, התעשייה והעניינים הסוציאליים.

42. הארגונים האמורים יקיימו יחסים קבועים עם הרשויות האחראיות לתכניות הרגילות של חינוך והכשרה, כדי להבטיח את התיאום הנחוץ, במגמה לשים קץ, באורח הדרגתי, בכל ההקדם האפשרי, לתכניות המיוחדות.

43. יש לבקש את הסתתפותם הפעילה של הרשויות המקומיות בקשר לבחירתם ולביצועם של פרויקטים שבמסגרת התכניות המיוחדות.

44. בעת קביעתן של התכניות המיוחדות, תשתדל הרשות המוסמכת לספק מקורות כספיים וחמריים מספיקים, וכן את חבר העובדים המוסמן הדרוש, כדי להבטיח את ביצוען המלא. בקשר לכך תינתן תשומת לב מיוחדת לדרכים שבהן יוכלו התכניות ליצור את מקורות הכנסתן. שום תרומה כספית לא תידרש מהמסתתף או ממטפחתו.

45. יינקטו אמצעים לסם פיקוח סיסטמי וביקורת חסבונות של התכניות המיוחדות.

46. הארגון ברמה מקומית יהא כך, שיהיה מסוגל להכין ולעודד את המשתתפים

ליטול חלק, באורח הדרגתי, בניהולה של תכניתם שלהם.

סיתוף פעולה בין-לאומי

VI

47. בקטר לתכניות מיוחדות שלפיהן יסתתפו בני אדם צעירים מארץ אחת בפעילויות

המכוונות לפיתוחה של ארץ אחרת, יחילו הרשויות המוסמכות והגופים הנוגעים

בדבר את ההוראות הסייכות לענין של המלצה זאת, בכל הסלמות האפשרות, לגבי

הנושאים סבתחוט סיפוטס, ויסתפו פעולה, האחד עם רעהו, במגמה להבטיח את

החלתן של הוראות אלה בנושאים המחייבים פעולה משותפת, ולפתור כל קשיים

העלולים להתעורר בקטר להחלה כאמור, גם יחד.

האמור לעיל הוא נוסח אמת של ההמלצה שאומצה כדין על ידי הוועידה הכללית

של ארגון העבודה הבין-לאומי במושב החמישים וארבעה, שנתיקים בג'ניבה

ושעל נעילתו הוכרז ביום עשרים וחמשה ביוני, 1970.

ולראיה צרפנו את חתימתנו היום הזה, עשרים וחמישה ביוני 1970:

המנהל הכללי של משרד

נסיא הוועידה,

העבודה הבין-לאומי,

וילפרד ז'נקס

ו, מאניקאוואסאגאס

נוסח ההמלצה הניתן בזה הוא העתק מדויק של הנוסח שאומצה בחתימותיהם

של נסיא ועידת העבודה הבין-לאומית ושל המנהל הכללי של משרד העבודה

הבין-לאומי.

העתק שאוסר כנכון וכמלא.

בסם המנהל הכללי של משרד

העבודה הבין-לאומי,

פרנסיס וולף, יועץ מספטי

של משרד העבודה הבין-לאומי.

קביעת העיטורים במשטרת ישראל

הצעה להחלטה

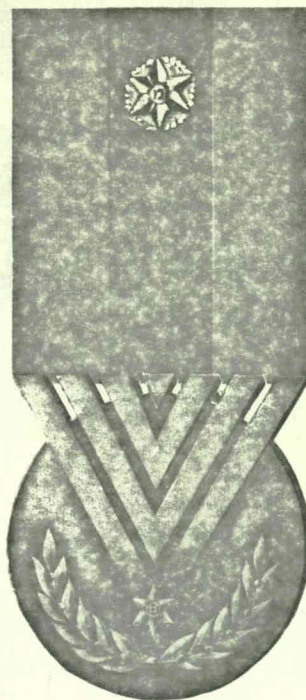
מ ח ל י ט י ס, על פי סעיף 14 לחוק העיטורים במשטרת ישראל תשל"ב-1972, ובשירות בתי הסוהר תשל"ב-1972 - לאשר ארבעה עיטורים במשטרת ישראל ובשירות בתי הסוהר, לפי הדוגמאות המ"ב. בעיטור לסוהר ייקבע סמל שירות בתי הסוהר במקום סמל משטרת ישראל.

דברי הסבר

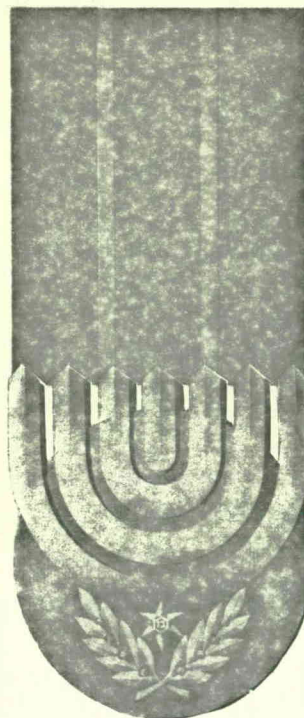
סעיף 14 בחוק העיטורים במשטרת ישראל ובשירות בתי הסוהר תשל"ב-1972 קובע:
"הממשלה, לפי הצעת שר המשטרה, תקבע את צורת העיטורים לשוטר, לסוהר או לאזרח".
ביום 12.11.72 מינה סגן המפקח הכללי, ניצב א. דקל, ועדת מכרזים המורכבת מתת-ניצב ב. פרנק - יו"ר, סגן-ניצב בנציוני, סגן-ניצב ב. זיגל - ממשטרת ישראל, ומר י' צדקה מהחברה הממשלתית למדליונים ומטבעות בע"מ כחברים.
כך מינה סגן המפקח הכללי ועדת משנה המורכבת מתת-ניצב ב. פרנק, ניצב-משנה מ. תבור - ראש מחלקת ההדרכה, ניצב-משנה א. לויין ממשרד הגבול, ניצב-משנה א. נאור מהמחוז הצפוני, סגן-ניצב ע. אריכא ממחוז תל-אביב, סגן-ניצב י' נשר וסגן-ניצב ב. זיגל ממחלקת כח אדם - על מנת שימליצו בפני המפקח הכללי על תכנון וצורתם של העיטורים. הועדה ממליצה על העיטורים האלה שדוגמתם מצ"ב ואני מציע לאשרם.

מוגש על ידי שר המשטרה

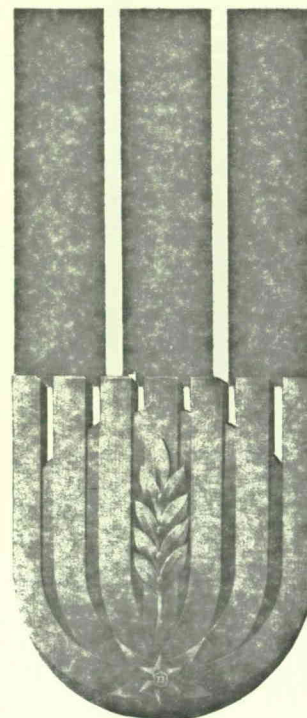
עיטור הגבורה

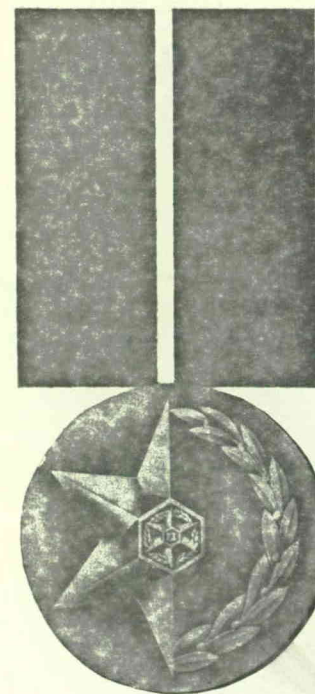
עיטור האומץ

עיטור המופת

עיטור השירות

קביעת העיטורים במשטרת ישראל

הצעת להחלטה

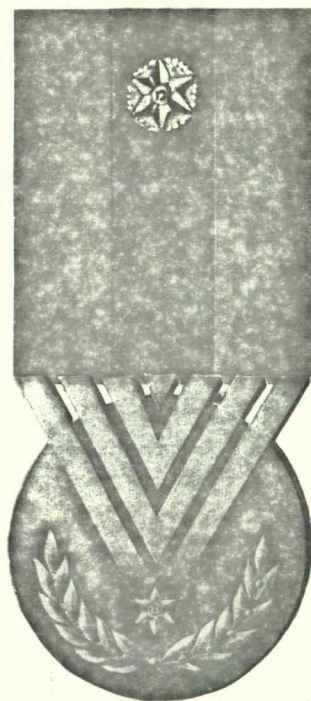
מ ח ל י ט י ס, על פי סעיף 14 לחוק העיטורים במשטרת ישראל תשל"ב-1972, ובשירות בתי הסוהר תשל"ב-1972 - לאשר ארבעה עיטורים במשטרת ישראל ובשירות בתי הסוהר, לפי הדוגמאות המ"ב. בעיטור לסוהר ייקבע סמל שירות בתי הסוהר במקום סמל משטרת ישראל.

דברי הסבר

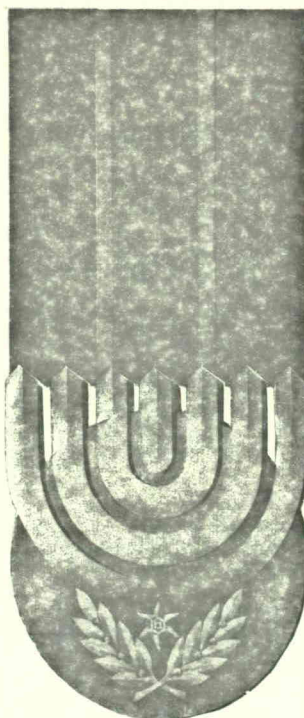
סעיף 14 בחוק העיטורים במשטרת ישראל ובשירות בתי הסוהר תשל"ב-1972 קובע:
"הממשלה, לפי הצעת שר המשטרה, תקבע את צורת העיטורים לשוטר, לסוהר או לאזרח".
ביום 12.11.72 מינה סגן המפקח הכללי, ניצב א. דקל, ועדת מכרזים המורכבת מתת-ניצב ב. פרנק - יו"ר, סגן-ניצב בנציוני, סגן-ניצב ב. זיגל - ממשטרת ישראל, ומר י' צדקה מהחברה הממשלתית למדליונים ומטבעות בע"מ כחברים.
כך מינה סגן המפקח הכללי ועדת משנה המורכבת מתת-ניצב ב. פרנק, ניצב-משנה מ. תבור - ראש מחלקת ההדרכה, ניצב-משנה א. לויין ממשרד הגבול, ניצב-משנה א. נאור מהמחוז הצפוני, סגן-ניצב ע. אריכא מהמחוז תל-אביב, סגן-ניצב י' נשר וסגן-ניצב ב. זיגל ממחלקת כח אדם - על מנת שימליצו בפני המפקח הכללי על תכנים וצורתם של העיטורים.
הועדה ממליצה על העיטורים האלה שדוגמתם מצ"ב ואני מציע לאשרם.

מוגש על ידי שר המשטרה

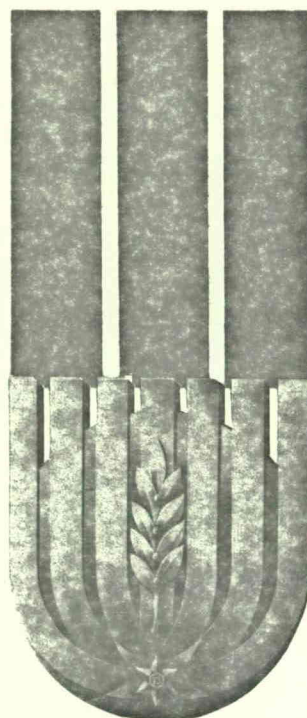
עיטור הגבורה

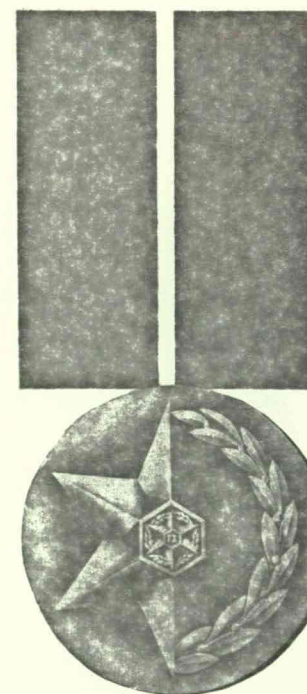
עיטור האומץ

עיטור המופת

עיטור השירות

הצעת חוק הרשויות המקומיות (בחירות) (תיקון מס' 6), תשל"ג-1973

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם לאשר את הצעת חוק הרשויות המקומיות (בחירות)
(תיקון מס' 6), תשל"ג-1973, המצורפת בזה, ולהגישה מיד לכנסת.

...

מוגש על-ידי שר הפנים

בספח 478

כ"ד בניסן תשל"ג
26.4.73

חוק הרשויות המקומיות (בחירות)
(תיקון מס' 6), תשל"ג-1973

1. בסעיף 13 לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), תשכ"ה-1965/1
(להלן החוק העיקרי) במקום הרישא יבוא:

תיקון
סעיף 13

"כל תושב ירושם בנספח אם נחקיימו בו אלה:"

2. הסעיפים 14 ו-15 לחוק העיקרי - בטלים.

ביטול
הסעיפים
14 ו-15

דברי הסבר

לסעיף 1

פנקס הבוחרים לבחירות לרשות מקומית פלונית מורכב משלושה אלה:

1. רשימת הבוחרים לכנסת;

2. "נספח" שבו רשומים חושבים, שאינם אזרחים, לפי בקשתם;

3. לגבי ירושלים המזרחית בלבד תושבים שהיו זכאים לבקש הכללתם
בנספח לשנת הפנקס שתחילתה היתה בט"ו באב תשכ"ט.

סעיף 13 לחוק האמור קובע לאמור:

"הזכות 13. הזכות להירשם בנספח של אחד מאזורי הקלפי שבתחום
להירשם רשות מקומית נחונה לכל מי שהגיש לשם בקשה להירשם
בנספח בו נחקיימו בו אלה:

(1) יום-הולדתו ה-18 חל לא יאוחר מיום תחילתה של
שנת-הפנקס שבשבילה הוכן הנספח;

(2) ביום הקובע היה רשום במרשם האוכלוסין כתושב
של אוחה רשות מקומית;

(3) הוא אינו זכאי להירשם בפנקס הבוחרים לכנסת משום
שאינו אזרח ישראלי."

מסתבר כי הרבה תושבים שאינם אזרחים מעוניינים להשתמש בזכותם
לבחור למועצת הרשות המקומית שבה הם גרים, אך עצם הצורך להגיש
בקשות מיוחדות לעניין זה מכביד ונמצאת זכותם הפוטנציאלית מתקפחת.

יתירה מזו, מבין תושבי מזרחי ירושלים נכללו באופן אוטומטי בנספח,
על פי סעיף 14(ב) לחוק, רק אותם תושבים שהגיעו לגיל 18 ביום
ט"ו באב תשכ"ט ואילו השנחונים החדשים לא נכללו.

ההסדר לגבי חושבי מזרח ירושלים היה מטבע הדברים חד-פעמי ומיוחד ומינו. אין הצדקה להפלות בין חושבי מזרח ירושלים שיכללו בנספח באופן אוטומטי לבין יתר חושבי ירושלים או חושבי ישראל האחרים, שאינם אזרחים, שעליהם יהא להגיש בקשות.

אם הצעה כזו תתקבל יוצר גם אבסורד שהושב יהודי בגבעה הצרפתית יכלול בנספח באופן אוטומטי ואילו חברו בחלק מרמת אשכול או במרכז העיר לא יכלול.

מוצע על כן לשנות את הוראות החוק מעיקרון ולכלול בנספח באופן אוטומטי כל חושב שתנאי סעיף 13 מתקיימים בו.

לסעיף 2

לאור שינוי ההוראה בסעיף 13 הוראות הסעיפים 14 ו-15 לחוק הקיים הדגים בבקשות להרשם בנספח והמשך הרישום בנספח, מיותרים ולכן מוצע לבטלם.

מוגש על ידי שר הפנים

כ"ד בניסן תשל"ג
26.4.73

הצעת חוק הרשויות המקומיות (בחירות) (תיקון מס' 6), תשל"ג-1973

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם לאשר את הצעת חוק הרשויות המקומיות (בחירות)
(תיקון מס' 6), תשל"ג-1973, המצורפת בזה, ולהגישה מיד לכנסת.

...

מוגש על-ידי שר הפנים

בספח 478

כ"ד בניסן תשל"ג
26.4.73

חוק הרשויות המקומיות (בחירות)
(תיקון מס' 6), תשל"ג-1973

1. בסעיף 13 לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), תשכ"ה-1965/1
(להלן החוק העיקרי) במקום הרישא יבוא:

תיקון
סעיף 13

"כל תושב ירושם בנספח אם נתקיימו בו אלה:"

2. הסעיפים 14 ו-15 לחוק העיקרי - בטלים.

ביטול
הסעיפים
14 ו-15

דברי הסבר

לסעיף 1

פנקס הבוחרים לבחירות לרשות מקומית פלונית מורכב משלושה אלה:

1. רשימת הבוחרים לכנסה;

2. "נספח" שבו רשומים תושבים, שאינם אזרחים, לפי בקשתם;

3. לגבי ירושלים המזרחית בלבד תושבים שהיו זכאים לבקש הכללתם
בנספח לשנת הפנקס שתחילתה היתה בט"ו באב תשכ"ט.

סעיף 13 לחוק האמור קובע לאמור:

"הזכות 13. הזכות להירשם בנספח של אחד מאזורי הקלפי שבתחום
להירשם רשות מקומית נתונה לכל מי שהגיש לשם בקשה להירשם
בנספח בו ונתקיימו בו אלה:

(1) יום-הולדתו ה-18 חל לא יאוחר מיום תחילתה של
שנת-הפנקס שבשבילה הוכן הנספח;

(2) ביום הקובע היה רשום במרשם האוכלוסין כתושב
של אותה רשות מקומית;

(3) הוא אינו זכאי להירשם בפנקס הבוחרים לכנסת משום
שאינו אזרח ישראלי."

מסתבר כי הרבה תושבים שאינם אזרחים מעוניינים להשתמש בזכותם
לבחור למועצת הרשות המקומית שבה הם גרים, אך עצם הצורך להגיש
בקשות מיוחדות לעניין זה מכביד ונמצאת זכותם הפוטנציאלית מתקפחת.

יתירה מזו, מבין תושבי מזרחי ירושלים נכללו באופן אוטומטי בנספח,
על פי סעיף 14(ב) לחוק, רק אותם תושבים שהגיעו לגיל 18 ביום
ט"ו באב תשכ"ט ואילו השתתפו החדשים לא נכללו.

ההסדר לגבי תושבי מזרח ירושלים היה מטבע הדברים חד-פעמי ומיוחד למינו. אין הצדקה להפלות בין תושבי מזרח ירושלים שיכללו בנספח באופן אוטומטי לבין יתר תושבי ירושלים או תושבי ישראל האחרים, שאינם אזרחים, שעליהם יהא להגיש בקשות.

אם הצעה כזו תתקבל יוצר גם אבסורד שתושב יהודי בגבעה הצרפתית יכלול בנספח באופן אוטומטי ואילו חברו בחלק מרמת אשכול או במרכז העיר לא יכלול.

מוצע על כן לשנות את הוראות החוק מעיקרן ולכלול בנספח באופן אוטומטי כל תושב שתנאי סעיף 13 מתקיימים בו.

לסעיף 2

לאור שינוי ההוראה בסעיף 13 הוראות הסעיפים 14 ו-15 לחוק הקיים הדנים בבקשות להרשם בנספח והמשך הרישום בנספח, מיותרים ולכן מוצע לבטלם.

מוגש על ידי שר הפנים

כ"ד בניסן תשל"ג
26.4.73

תקון חוק הרשויות המקומיות (בחירות)

הצעת החלטה

מ ח ל י ט י מ -

להגיש לכנסת מיד הצעת חוק לתיקון חוק הרשויות המקומיות (בחירות), תשכ"ה-1965 בנוסח הבא:

חוק הרשויות המקומיות (בחירות) (תיקון מס' 6),
תשל"ג-1973

- תיקון סעיף 14 בסעיף 14(ב) לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), תשכ"ה-1965, בסיפא, יימחקו המילים "לשנת הפנקס שלאחר תחילתו של הצו או של חוק זה, לפי המאוחר יותר".
- תחולה 2. חוק זה יחול גם על הנספחים לשנת הפנקס המתחילה ביום ט"ו באלול תשל"ג.

דברי הסבר

תוסבי רשות מקומית, שאינם רשומים בפנקס הבוחרים לכנסת, זכאים להירשם בנספח לרשימת הבוחרים למועצת הרשות המקומית, אם הגישו בקשה לר, לא יאוחר מן היום ה-35 שלפני היום הקובע ובתנאי שיום הולדתו של המבקש חל לא יאוחר מיום תחילתה של שנת הפנקס שבבבילה הוכן הנספח.

סעיף 14(ב) לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), תשכ"ה-1965, כפי שנוחק בשנת תשכ"ט, הוסיף אוטומטית לנספח של רשימת הבוחרים את תוסבי מזרח ירושלים, ללא צורך בבקשה, אולם זאת רק לגבי שנת הפנקס המתחילה ביום ט"ו באב תשכ"ט והמסתיימת ביום י"ד באב תל"ל.

נמצא, איפוא, שתוסב מזרח ירושלים שיום הולדתו ה-18 חל לאחר תחילת שנת הפנקס האמורה, לא יהיה זכאי, בהעדר בקשה אישית מטעמו, (אזתה יש להגיש לא יאוחר מהיום ה-35 שלפני יום א' באייר תשל"ג) להימנות על הבוחרים למועצת העיריה.

נראה כי הטעמים שהניעונו בשנת תשכ"ט לחוקק את הוראת סעיף 14(ב) בדבר רישום אוטומטי כאמור, עומדים בעינם גם בשעה זו; שאלמלא כן נמצאנו מקיימים בחירות שאין מחתתפים בהם מי שיום הולדתם ה-18 חל לאחר יום ט"ו באב תל"ל.

מוצע על כן שההוראה המסייגת את הרישום האוטומטי לשנת פנקס אחת תימחק מסעיף 14(ב).

מוגש על-ידי שר המשפטים

כ"ד בניסן תשל"ג
26.4.73

תקון חוק הרשויות המקומיות (בחירות)

הצעת החלטה

מ ח ל י ט י ם -

להגיש לכנסת מיד הצעת חוק לתיקון חוק הרשויות המקומיות (בחירות), תשכ"ה-1965 בנוסח הבא:

חוק הרשויות המקומיות (בחירות) (תיקון מס' 6),
תשל"ג-1973

1. בסעיף 14(ב) לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), תשכ"ה-1965, בסיפא, יימחקו המילים "לשנת הפנקס שלאחר תחילתו של הצו או של חוק זה, לפי המאוחר יותר".	תיקון
סעיף
14
2. חוק זה יחול גם על הנספחים לשנת הפנקס המתחילה ביום ט"ו באלול תשל"ג.	תחולה

דברי הסבר

תוסבי רשות מקומית, שאינם רשומים בפנקס הבוחרים לכנסת, זכאים להירשם בנספח לרשימת הבוחרים למועצת הרשות המקומית, אם הגישו בקשה לרש, לא יאוחר מן היום ה-35 שלפני היום הקובע ובתנאי שיום הולדתו של המבקש חל לא יאוחר מיום תחילתה של שנת הפנקס שבשבילה הוכן הנספח.

סעיף 14(ב) לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), תשכ"ה-1965, כפי שנוחק בשנת תשכ"ט, הוסיף אוטומטית לנספח של רשימת הבוחרים את תוסבי מזרח ירושלים, ללא צורך בבקשה, אולם זאת רק לגבי שנת הפנקס המתחילה ביום ט"ו באב תשכ"ט והמסתיימת ביום י"ד באב תשל"ל.

נמצא, איפוא, שתוסב מזרח ירושלים שיום הולדתו ה-18 חל לאחר תחילת שנת הפנקס האמורה, לא יהיה זכאי, בהעדר בקשה אישית מטעמו, (אזתה יש להגיש לא יאוחר מהיום ה-35 שלפני יום א' באייר תשל"ג) להימנות על הבוחרים למועצת העיריה.

נראה כי הטעמים שהניעונו בשנת תשכ"ט לחוקק את הוראת סעיף 14(ב) בדבר רישום אוטומטי כאמור, עומדים בעינם גם בשעה זו; שאלמלא כן נמצאנו מקיימים בחירות שאין מחתתפים בהם מי שיום הולדתם ה-18 חל לאחר יום ט"ו באב תשל"ל.

מוצע על כן שההוראה המסייגת את הרישום האוטומטי לשנת פנקס אחת תימחק מסעיף 14(ב).

מוגש על-ידי שר המשפטים

כ"ד בניסן תשל"ג
26.4.73

הרשאה לפי חוק נכסי המדינה, תשי"א-1951 בענין אנרגיה גיאותרמלית

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם : בהתאם לסעיף 6(א)(2) לחוק נכסי המדינה, תשי"א-1951, להרשות את שר הפיתוח לייצג את הממשלה בכל עיסקה מהעיסקות, שמדובר בהן בסעיף 4 או 5 לחוק האמור, בקשר לאנרגיה גיאותרמלית, ולחתום בשם המדינה על מסמכים הנוגעים לעיסקות האמורות.

ד ב ר י ה ס ב ר

מקורות האנרגיה הגיאותרמלית הם קיטור ומים חמים שניתן להביאם ממאגרים תת-קרקעיים אל פני השטח לשם הנעת טורבינות ליצירת חשמל.

שיטות חיפוש מקורות האנרגיה הגיאותרמלית והפקת הקיטור והמים החמים דומות לשיטות החיפוש של נפט ושל גז טבעי, כלומר מדידות גיאופיזיות וקידוחים עמוקים.

משרד הפיתוח הינו ממונה על מחקרים גיאולוגיים, חיפוש והפקה של נפט וגז, וכן על יצירת חשמל וחלוקתו.

האנרגיה הגיאותרמלית משמשת ליצירת חשמל במספר ארצות כגון ארצות-הברית, איטליה וניו-זילנד. במקומות אלה היא מוסיפה - ובמידת מה גם מחליפה - את מקורות האנרגיה המקובלים: פחם, נפט וגז.

לאור האמור לעיל, רצוי וסביר הוא כי נושא האנרגיה הגיאותרמלית יהיה בתחום סמכותו ואחריותו של משרד הפיתוח.

ההצעה באה לתת ביטוי ענייני ומשפטי לכך.

מוגש על-ידי שר הפיתוח

בספח 476

כ"ג בניסן תשל"ג
25.4.73

הרשאה לפי חוק נכסי המדינה, תשי"א-1951 בענין אנרגיה גיאותרמלית

ה צ ע ה ל ה ח ל ש ה

מ ח ל י ט י ס : בהתאם לסעיף 6(א)(2) לחוק נכסי המדינה, תשי"א-1951, להרשות את שר הפיתוח לייצג את הממשלה בכל עיסקה מהעיסקות, שמדובר בהן בסעיף 4 או 5 לחוק האמור, בקשר לאנרגיה גיאותרמלית, ולחתום בשם המדינה על מסמכים הנוגעים לעיסקות האמורות.

ד ב ר י ה ס ב ר

מקורות האנרגיה הגיאותרמלית הם קיטור ומים חמים שביתן להביאם ממאגרים תת-קרקעיים אל פני השטח לשם הזנעת טורבינות ליצירת חשמל.

שיטות חיפוש מקורות האנרגיה הגיאותרמלית והפקת הקיטור והמים החמים דומות לשיטות החיפוש של נפט ושל גז טבעי, כלומר מדידות גיאופיזיות וקידוחים עמוקים.

משרד הפיתוח הינו ממונה על מחקרים גיאולוגיים, חיפוש והפקה של נפט וגז, וכן על יצירת חשמל וחלוקתו.

האנרגיה הגיאותרמלית משמשת ליצירת חשמל במספר ארצות כגון ארצות-הברית, איטליה וצ'כוסלובקיה. במקומות אלה היא מוסיפה - ובמידת מה גם מחליפה - את מקורות האנרגיה המקובלים: פחם, נפט וגז.

לאור האמור לעיל, רצוי וסביר הוא כי בושא האנרגיה הגיאותרמלית יהיה בתחום סמכותו ואחריותו של משרד הפיתוח.

ההצעה באה לתת ביטוי ענייני ומשפטי לכך.

מוגש על-ידי שר הפיתוח

בספח 476

כ"ג בניסן תשל"ג
25.4.73

מינוי מנהל כללי למשרד החוץ

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס למנות את מר אברהם קדרון לתפקיד מנהל כללי של משרד החוץ
החל ביום כ"ט בניסן תשל"ג (1.5.73).

ד ב ר י ה ס ב ר

להלן חוות דעת ועדת המינויים על המועמד:

"על-פי בקשת שר החוץ החליטה ועדת המינויים הנזכרת בהחלטת הממשלה בדבר סדרי
מינוי למשרות מסויימות (ילקוט הפרסומים מס. 790 מיום 8.9.60) להמליץ בפני
הממשלה למנות את מר אברהם קדרון למשרת מנהל כללי של משרד החוץ.

" (-)
ר. מלכו
(חבר)

(-)
פרופ' ז. לב
(חבר)

(-)
יעקב ניצן
נציב שירות המדינה

... מצורפים בזה פרטי תולדות חייו של המועמד.

מוגש על-ידי שר החוץ

אברהם קדרון - תולדות חייו

1919	נולד בפולין
1923	בגרמניה בית-ספר עממי ותיכון
1934-1937	עלה ארצה - עלית הצוער (גבעת ברנר)
1943-1947	במנגנון ההגנה
1946-1948	מפקד ש"י במחוז חיפה
1948-1949	בצה"ל - (חיל מודיעין - סרן)
1949	במשרד החוץ
1949-1953	מושאל למשרד ראש הממשלה
1954-1956	קונסול בקפריסין
1957-1959	מזכיר ראשון (עתונות) בשגרירות לונדון
1959-1963	מנהל מחלקת החקר ודובר משרד החוץ,
	חבר בוועדת ראשי השרותים
1963-1965	ציר ביגוסלביה
1965-1967	שגריר בפיליפינים
1968-1971	סגן מבכ"ל (מינהלה), משרד החוץ
1972	משנה למנהל הכללי, משרד החוץ

בוגר האוניברסיטה העברית בתולדות עם ישראל
ומדע המדינה.

נשוי + 2 בנות

שפות: אנגלית
גרמנית

מינוי מנהל כללי למשרד החוץ

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס למנות את מר אברהם קדרון לתפקיד מנהל כללי של משרד החוץ
החל ביום כ"ט בניסן תשל"ג (1.5.73).

ד ב ר י ה ס ב ר

להלן חוות דעת ועדת המינויים על המועמד:

"על-פי בקשת שר החוץ החליטה ועדת המינויים הנזכרת בהחלטת הממשלה בדבר סדרי
מינוי למשרות מסויימות (ילקוט הפרסומים מס. 790 מיום 8.9.60) להמליץ בפני
הממשלה למנות את מר אברהם קדרון למשרת מנהל כללי של משרד החוץ.

" (-)
 ר. מלכו
 (חבר)

(-)
 פרופ' ז. לב
 (חבר)

(-)
 יעקב ניצן
נציב שירות המדינה

... מצורפים בזה פרטי תולדות חייו של המועמד.

מוגש על-ידי שר החוץ

אברהם קדרון - תולדות חייו

1919	נולד בפולין
1923	בגרמניה בית-ספר עממי ותיכון
1934-1937	עלה ארצה - עלית הצוער (גבעת ברנר)
1943-1947	במנגנון ההגנה
1946-1948	מפקד ש"י במחוז חיפה
1948-1949	בצה"ל - (חיל מודיעין - סרן)
1949	במשרד החוץ
1949-1953	מושאל למשרד ראש הממשלה
1954-1956	קונסול בקפריסין
1957-1959	מזכיר ראשון (עתונות) בשגרירות לונדון
1959-1963	מנהל מחלקת החקר ודובר משרד החוץ,
	חבר בוועדת ראשי השרותים
1963-1965	ציר ביגוסלביה
1965-1967	שגריר בפיליפינים
1968-1971	סגן מנכ"ל (מינהלה), משרד החוץ
1972	משנה למנהל הכללי, משרד החוץ

בוגר האוניברסיטה העברית בתולדות עם ישראל
ומדע המדינה.

נשוי + 2 בנות

שפות: אנגלית
גרמנית

תזכיר-הצעת חוק לעידוד השקעות (חברות עתירות הון).
תשל"ג-1973

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס :

(א) לאשר את תזכיר-הצעת חוק לעידוד השקעות (חברות עתירות הון), תשל"ג-1973, המצורף בזה. ...

(ב) להסמיק את שרי האוצר והמשפטים לבסח את הצעת החוק ולהגישה מיד לכנסת.

מוגש ע"י שר האוצר

בספח 474

ט' בניסן תשל"ג
11.4.73

מ ש ר ד ה א ו צ ר

ט' בניסן תשל"ג
11 באפריל 1973

תזכיר - הצעת חוק

א. שם החוק המוצע:

חוק לעידוד השקעות (חברות עתירות הון), תשל"ג - 1973.

ב. עיקרי הוראות החוק המוצע:

- חברה שנתמלאו בה שלושה אלה תהיה זכאית להטבות זהות לאלו שניתנו לחברה לישראל על פי חוק החברה לישראל בע"מ, תשכ"ט - 1969:
1. הון המניות הרשום שלה הינו מאה מיליון דולר ומייסדיה תתמו על מניות בסכום של עשרים מיליון דולר לפחות;
 2. מטרתה הן לעסוק בישראל, במישרין או בעקיפין, בהקמתם, רכישתם או הרחבתם של מפעלי תעשייה, חקלאות, תירות, תחבורה, פיננסים, שירותים ציבוריים ופיתוח מקרקעין וכן לפעול בישראל ומחוצה לה לצורך קידום היצוא מישראל;
 3. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, קבע את החברה לענין החוק.

ג. מטרת החוק המוצע והצורך בו:

1. ביום ח' בתמוז תשכ"ט (24 ביוני 1969) נחקל בכנסת חוק החברה לישראל בע"מ, תשכ"ט - 1969. חוק זה העניק לחברה לישראל הטבות שונות שעיקרן הן:
 - א. פטור ממס הכנסה וממס על ריווח הון משך 30 שנה;
 - ב. חבות במס חברות בשיעור שלא יעלה על 28% על הכנסתה המזכה;
 - ג. אדם שקיבל דיורנד מן החברה תוך 15 שנים מן השנה שבה הושגה ההכנסה יהיה פטור עליו מכל מס נוסף על המס ששילמה החברה;
 - ד. פטור ממס על דיורנד ששולם מתוך ריווח הון של החברה;
 - ה. פטור ממס על ריווח הון הנובע ממכירת מניה של החברה;
 - ו. פטור ממס עזבון על מניות החברה שבבעלות תושב חוץ;
 - ז. פטור ממס בולים על תזכיר ההתאגדות ודו"ח הקצאת מניות של החברה ופטור מוחנה לסדרה של איגרות חוב;
 - ח. התחייבויות להקציב מטבע חוץ בשער חליפין הרשמי להעברת דיורנד ותמורת מכירת המניה.
2. ההטבות על פי החוק ניתנו על תנאי שבתום שלוש שנים מהוצאת סדרת המניות הראשונה יגיע הון המניות הנפרע של החברה לסכום של 30 מיליון דולר. שר האוצר רשאי לבטל את ההטבות, כולן או מקצתן, לעתיד או למפרע, אם החברה הוציאה סדרה של איגרות חוב לפני שסכום הון המניות הנפרע שלה הגיע לשלושים מיליון דולר והחברה הקצתה פחות מ-80% מהון המניות שלה לתושבי-חוץ תמורת מטבע-חוץ.

3. בעת הדיון בכנסת בקריאה ראשונה בהצעת חוק החברה לישראל הביעו רבים מן המשתתפים בדיון את דעתם שהחוק חייב להיות כללי, וכי אין ליצור אפליה בין משקיע למשקיע.

בדברי תשובתו למתווכחים סיכם סגן שר האוצר את הדיון בדברים אלה (דברי הכנסת כרך 54 עמ' 2674): "... אולי מן הנכון להתחיל את הנסיון הזה בחקיקת חוק מיוחד שיתן ביסוס לחברה גדולה ... אם יצליח הנסיון ותראו שהדרך נכונה, תחוקקו חוק מסגרת ... אין מניעה איפוא שבעוד כמה שנים נבוא ונאמר כי הנסיון עלה יפה ואפשר לחוקק חוק כללי, חוק מסגרת לכל, לאחר שהחברה תהיה מבוססת ותשמש דוגמה טובה מה ניתן לעשות ... על כן החוק הוא זמני. אנחנו רוצים לעשות את הנסיון הזה. אם יצליח, אדרבה, נאמר: הנסיון הצליח, הבה נחוקק חוק מסגרת לכל. אדרבה, יקומו עוד חברות כאלה, שייזמו מפעלים ויפטרו את המדינה מהשקעות שהיתה נוהגת להשקיע בעבר."

כאשר יו"ר ועדת הכספים של הכנסת הביא את החוק לקריאה שניה ושלישית (דברי הכנסת, כרך 55, עמ' 3194), עמד "על השאלה אם עין מקום להפוך את החוק לחוק כללי, שיחול על כל חברה שתמלא אחרי הדרישות המפורטות בסעיפי החוק". יו"ר ועדת הכספים מסר מעל במת הכנסת את ההודעה שנמסרה לוועדת הכספים בתום הדיון בשאלה זו ע"י סגן שר האוצר; "כי חוק שלוש שנים יעמוד האוצר מקרוב על התפתחותה של החברה, והיה את יווכחו לדעת שהחברה מצליחה וכי ההקלות משמשות תמריץ למשקיעים, תיזום הממשלה תיקון בחוק, שלפיו ההקלות המוקנות היום לחברה לישראל בע"מ יינתנו לכל חברה דומה שתוקם לאחר שתמלא את התנאים שייקבעו בחוק. במילים אחרות: הממשלה תציע - במקרה זה - להפוך את החוק המיוחד לחוק כללי."

4. לקראת הועידה הכלכלית שתקיים בירושלים בחודש מאי השנה, ולאור מגעים שקוימו לאחרונה, סבורה הממשלה שניתן להקים מכשיר חדש אשר יוכל לגייס השקעות גדולות מחוץ לארץ. מוצע, לכן, להתיל את ההטבות שניתנו לחברה לישראל על כל חברה שתמלא את אותם תנאים.

ד. השפעת החוק המוצע על החוק הקיים:

א י ז.

ה. השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה:

א י ז.

ו. השפעת החוק המוצע על התקן:

א י ז.

ז. השפעת החוק המוצע על ההיבט המינהלי:

א י ז.

ח. 1. היועץ המשפטי לממשלה סמך ידו על התזכיר מבחינה משפטית.

2. הממונה על התקציבים סמך ידו על התזכיר מבחינה תקציבית.

3. אין הסתייגויות ממשרדי הממשלה.

פנחס ספיר

שר האוצר

תזכיר-הצעת חוק לעידוד השקעות (חברות עתירות הון).
תשל"ג-1973

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס :

(א) לאשר את תזכיר-הצעת חוק לעידוד השקעות (חברות עתירות הון), תשל"ג-1973, המצורף בזה. ...

(ב) להסמיך את שרי האוצר והמשפטים לבסח את הצעת החוק ולהגישה מיד לכנסת.

מוגש ע"י שר האוצר

מ ש ר ד ה א ר צ ר

ט' בניסן תשל"ג
11 באפריל 1973

תזכיר - הצעת חוק

א. שם החוק המוצע:

חוק לעידוד השקעות (חברות עתירות הון), תשל"ג - 1973.

ב. עיקרי הוראות החוק המוצע:

- חברה שנחמלאו בה שלושה אלה תהיה זכאית להטבות זהות לאלו שניתנו לחברה לישראל על פי חוק החברה לישראל בע"מ, תשכ"ט - 1969:
1. הון המניות הרשום שלה הינו מאה מיליון דולר ומייסדיה חתמו על מניות בסכום של עשרים מיליון דולר לפחות;
 2. מטרתיה הן לעסוק בישראל, במישרין או בעקיפין, בהקמתם, רכישתם או הרחבתם של מפעלי תעשיה, חקלאות, תירות, תחבורה, פינוסים, שירותים ציבוריים ופיתוח מקרקעין וכן לפעול בישראל ומחוצה לה לצורך קידום היצוא מישראל;
 3. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, קבע את החברה לענין החוק.

ג. מטרת החוק המוצע והצורך בו:

1. ביום ח' בתמוז תשכ"ט (24 ביוני 1969) נחקל בכנסת חוק החברה לישראל בע"מ, תשכ"ט - 1969. חוק זה העניק לחברה לישראל הטבות שונות שעיקרן הן:
 - א. פטור ממס הכנסה וממס על ריווח הון משך 30 שנה;
 - ב. חבות במס חברות בשיעור שלא יעלה על 28% על הכנסתה המזכה;
 - ג. אדם שקיבל דיורנדנד מן החברה תוך 15 שנים מן השנה שבה הושגה ההכנסה יהיה פטור עליו מכל מס נוסף על המס ששילמה החברה;
 - ד. פטור ממס על דיורנדנד ששולם מתוך ריווח הון של החברה;
 - ה. פטור ממס על ריווח הון הנובע ממכירת מניה של החברה;
 - ו. פטור ממס עזבון על מניות החברה שבבעלות תושב חוץ;
 - ז. פטור ממס בולים על תזכיר ההתאגדות ודו"ח הקצאת מניות של החברה ופטור מותנה לסדרה של איגרות חוב;
 - ח. התחייבויות להקציב מטבע חוץ בשער חליפין הרשמי להעברת דיורנדנד ותמורת מכירת המניה.
2. ההטבות על פי החוק ניתנו על תנאי שבתום שלוש שנים מהוצאת סדרת המניות הראשונה יגיע הון המניות הנפרע של החברה לסכום של 30 מיליון דולר. שר האוצר רשאי לבטל את ההטבות, כולן או מקצתן, לעתיד או למפרע, אם החברה הוציאה סדרה של איגרות חוב לפני שסכום הון המניות הנפרע שלה הגיע לשלושים מיליון דולר והחברה הקצתה פחות מ-80% מהון המניות שלה לתושבי-חוץ תמורת מטבע-חוץ.

3. בעת הדיון בכנסת בקריאה ראשונה בהצעת חוק החברה לישראל הביעו רבים מן המשתתפים בדיון את דעתם שהחוק חייב להיות כללי, וכי אין ליצור אפליה בין משקיע למשקיע.

בדברי תשובתו למחוקכים סיכם סגן שר האוצר את הדיון בדברים אלה (דברי הכנסת כרך 54 עמ' 2674): "... אולי מן הנכון להתחיל את הנסיון הזה בחקיקת חוק מיוחד שיתן ביסוס לחברה גדולה ... אם יצליח הנסיון ותראו שהדרך נכונה, תחוקקו חוק מסגרת ... אין מניעה איפוא שבעוד כמה שנים נבוא ונאמר כי הנסיון עלה יפה ואפשר לחוקק חוק כללי, חוק מסגרת לכל, לאחר שהחברה תהיה מבוססת ותשמש דוגמה טובה מה ניתן לעשות ... על כן החוק הוא זמני. אנחנו רוצים לעשות את הנסיון הזה. אם יצליח, אדרבה, נאמר: הנסיון הצליח, הבה נחוקק חוק מסגרת לכל. אדרבה, יקומו עוד חברות כאלה, שייזמו מפעלים ויפטרנו את המדינה מהשקעות שהיתה נוהגת להשקיע בעבר."

כאשר יו"ר ועדת הכספים של הכנסת הביא את החוק לקריאה שניה ושלישית (דברי הכנסת, כרך 55, עמ' 3194), עמד "על השאלה אם עין מקום להפוך את החוק לחוק כללי, שיתול על כל חברה שתמלא אחרי הדרישות המפורטות בסעיפי החוק". יו"ר ועדת הכספים מסר מעל במת הכנסת את ההודעה שנמסרה לוועדת הכספים בחום הדיון בשאלה זו ע"י סגן שר האוצר; "כי חוק שלוש שנים יעמוד האוצר מקרוב על התפתחותה של החברה, והיה את יווכחו לדעת שהחברה מצליחה וכי ההקלות משמשות תמריץ למשקיעים, תיזום הממשלה תיקון בחוק, שלפיו ההקלות המוקנות היום לחברה לישראל בע"מ יינתנו לכל חברה דומה שתוקם לאחר שתמלא את התנאים שייקבעו בחוק. במילים אחרות: הממשלה תציע - במקרה זה - להפוך את החוק המיוחד לחוק כללי."

4. לקראת הועידה הכלכלית שתקיים בירושלים בחודש מאי השנה, ולאור מגעים שקוימו לאחרונה, סבורה הממשלה שניתן להקים מכשיר חדש אשר יוכל לגייס השקעות גדולות מחוץ לארץ. מוצע, לכן, להתיל את ההטבות שניתנו לחברה לישראל על כל חברה שתמלא אחר אותם תנאים.

ד. השפעת החוק המוצע על החוק הקיים:

א י ז.

ה. השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה:

א י ז.

ו. השפעת החוק המוצע על התקן:

א י ז.

ז. השפעת החוק המוצע על ההיבט המינהלי:

א י ז.

- ח. 1. היועץ המשפטי לממשלה סמך ידו על התזכיר מבחינה משפטית.
2. הממונה על התקציבים סמך ידו על התזכיר מבחינה תקציבית.
3. אין הסתייגויות ממשרדי הממשלה.

פנחס ספיר
שר האוצר

תקנות בדבר דמי שכירות בדירות

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ס , בהמשך להחלטה מס' כל/173 של ועדת השרים לענייני כלכלה, מיום כ"ח באדר ב' תשל"ג (1.4.73), לאשר את התקנות בדבר דמי שכירות בדירות, בנוסח המצורף בזה. ...

ד ב ר י ה ס ב ר

ועדת השרים לענייני כלכלה החליטה בישיבתה ביום כ"ח באדר ב' תשל"ג (1.4.73) כי "שר השיכון יביא את הצעתו בדבר תקנות להעלאת המכסימום והמינימום של דמי השכירות בדירות, לאישור הממשלה".

לתוכן ולנוסח התקנות בתקבלה הסכמתו של היועץ המשפטי לממשלה.

מוגש על-ידי שר השיכון

נספח 473

ט' בניסן תשל"ג
11.4.73

תקנות בדבר דמי שכירות בדירות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 45 לחוק הגנת הדייר (נוסח משולב),
תשל"ב-1972¹ (להלן - החוק), מתקינה הממשלה תקנות אלה:

דמי שכירות בדירות

1. על אף האמור בסעיף 46 לחוק ייוספו 25% לדמי השכירות שהשתלמו ערב תחילתן של תקנות אלה אולם הם לא יעלו על הסכומים כדלקמן:

- (א) בדירה של חדר אחד או חדר וחצי - 30 ל"י לחודש לחדר;
(ב) בדירה של שני חדרים או שני חדרים וחצי - 37.50 ל"י לחודש לחדר;
(ג) בדירה של שלושה חדרים או שלושה חדרים וחצי - 50 ל"י לחודש לחדר;
(ד) בדירה של ארבעה חדרים או יותר - 62.50 ל"י לחודש לחדר.

ובלבד שהיחס בין דמי השכירות המגיעים על-פי תקנות אלה לבין הסכומים האמורים בהן, לא יעלה על היחס בין דמי השכירות היסודיים האמורים בסעיף 42 לחוק, לבין סכום המכסימום שהיה חל על הדירה על-פי תקנות תשכ"ו.

שמירת הוראות

2. אין בתקנה 1 לתקנות אלה כדי לשנות את האמור בשאר הוראות החוק.

השם

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הגנת הדייר (דמי שכירות בדירות), תשל"ג-1973".

מיכאל ארנון
מזכיר הממשלה

תקנות בדבר דמי שכירות בדירות

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם , בהמשך להחלטה מס' כל/173 של ועדת השרים לעניני כלכלה, מיום כ"ח באדר ב' תשל"ג (1.4.73), לאשר את התקנות בדבר דמי שכירות בדירות, בנוסח המצורף בזה. ...

ד ב ר י ה ס ב ר

ועדת השרים לעניני כלכלה החליטה בישיבתה ביום כ"ח באדר ב' תשל"ג (1.4.73) כי "שר השיכון יביא את הצעתו בדבר תקנות להעלאת המכסימום והמינימום של דמי השכירות בדירות, לאישור הממשלה".

לתוכן ולנוסח התקנות נתקבלה הסכמתו של היועץ המשפטי לממשלה.

מוגש על-ידי שר השיכון

נספח 473

ט' בניסן תשל"ג
11.4.73

תקנות בדבר דמי שכירות בדירות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 45 לחוק הגנת הדייר (נוסח משולב),
תשל"ב-1972¹ (להלן - החוק), מתקינה הממשלה תקנות אלה:

דמי שכירות בדירות 1. על אף האמור בסעיף 46 לחוק ייוספו 25% לדמי השכירות שהשתלמו ערב תחילתן של תקנות אלה אולם הם לא יעלו על הסכומים כדלקמן:

- (א) בדירה של חדר אחד או חדר וחצי - 30 ל"י לחודש לחדר;
(ב) בדירה של שני חדרים או שני חדרים וחצי - 37.50 ל"י לחודש לחדר;
(ג) בדירה של שלושה חדרים או שלושה חדרים וחצי - 50 ל"י לחודש לחדר;
(ד) בדירה של ארבעה חדרים או יותר - 62.50 ל"י לחודש לחדר.

ובלבד שהיחס בין דמי השכירות המגיעים על-פי תקנות אלה לבין הסכומים האמורים בהן, לא יעלה על היחס בין דמי השכירות היסודיים האמורים בסעיף 42 לחוק, לבין סכום המכסימום שהיה חל על הדירה על-פי תקנות תשכ"ו.

שמירת הוראות 2. אין בתקנה 1 לתקנות אלה כדי לשנות את האמור בשאר הוראות החוק.

השם 3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הגנת הדייר (דמי שכירות בדירות), תשל"ג-1973".

מיכאל ארנון
מזכיר הממשלה

הקמת ועדת שרים לענין תחנת כוח גרעינית

ה צ ע ה

מ ח ל י ט י ם להקים ועדת שרים לבחינת ההצעות לתכנון והקמת תחנת כוח גרעינית בראשית העשור הקרוב.

ועדת השרים תגיש המלצותיה לממשלה.

הרכב הועדה: שר החקלאות והפיתוח - יו"ר, שר האוצר, שר הבריאות, שר המסחר והתעשיה, שר המשפטים, שר הפנים, שר התחבורה והתקשורת ושר התיירות.

ד ב ר י

תכנית הפתוח הנוכחית של חברת החשמל לישראל בע"מ קובעת את סדר הקמת תחנות כוח עד שנת 1981. בין האלטרנטיבות הכלכליות להמשך הפיתוח מאותה השנה ואילך תופסת שאלת הקמת תחנת כוח גרעינית מקום מרכזי. במקרה שמחליטים כי המשך הפיתוח בשנת 1982 מתבסס על הקמת תחנת כוח גרעינית, הרי עקב זמן ההקמה והאספקה הארוך, מתבקשים כבר עתה פעולות, צעדים וכניסה להתחייבויות של וגורמים השונים המטפלים בנושא, על-מנת לאפשר עמידה בלוח הזמנים ומתן הבטחות מצד הממשלה בהתאם.

יש להעיר כי אחת האלטרנטיבות במקרה שמחליטים על הקמת תחנת כוח גרעינית היא מתקן משולב לכח ולמים, ויש לבחון גם בעיה זו במסגרת מערך קבלת ההחלטות בנושא.

מוגש על-ידי שר הפיתוח

הקמת ועדת שרים לענין תחנת כוח גרעינית

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם להקים ועדת שרים לבחינת ההצעות לתכנון והקמת תחנת כוח גרעינית בראשית העשור הקרוב.

ועדת השרים תגיש המלצותיה לממשלה.

הרכב הועדה: שר החקלאות והפיתוח - יו"ר, שר האוצר, שר הבריאות, שר המסחר והתעשייה, שר המשפטים, שר הפנים, שר התחבורה והתקשורת ושר התיירות.

ד ב ר י ה ס ב ר

תכנית הפתוח הנוכחית של חברת החשמל לישראל בע"מ קובעת את סדר הקמת תחנות כוח עד שנת 1981. בין האלטרנטיבות הכלכליות להמשך הפיתוח מאותה השנה ואילך תופסת שאלת הקמת תחנת כוח גרעינית מקום מרכזי. במקרה שמחליטים כי המשך הפיתוח בשנת 1982 מתבסס על הקמת תחנת כוח גרעינית, הרי עקב זמן ההקמה והאספקה הארוך, מתבקשים כבר עתה פעולות, צעדים וכניסה להתחייבויות של וגורמים השונים המטפלים בנושא, על-מנת לאפשר עמידה בלוח הזמנים ומתן הבטחות מצד הממשלה בהתאם.

יש להעיר כי אחת האלטרנטיבות במקרה שמחליטים על הקמת תחנת כוח גרעינית היא מתקן משולב לכח ולמים, ויש לבחון גם בעיה זו במסגרת מערך קבלת ההחלטות בנושא.

מוגש על-ידי שר הפיתוח

מינוי מנהל השירות לשמירת איכות הסביבה

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם למנות את ד"ר אורי מריבוב לתפקיד מנהל השירות לשמירת איכות הסביבה.

ד ב ר י ה ס ב ר

הממשלה החליטה ביום ט"ז באדר ב' תשל"ג (20.3.73) (החלטה מס. 563), להקים במשרד ראש הממשלה "שירות לשמירת איכות הסביבה". בהחלטה נקבע כי מנהל השירות ימונה על-ידי הממשלה, לפי הצעת ראש הממשלה.

להלן חוות דעת ועדת המינויים על המועמד:

"על-פי נקשת ראש הממשלה החליטה ועדת המינויים הנזכרת בהחלטת הממשלה בדבר סדרי מינוי למשרות מסויימות (ילקוט הפרסומים מס. 790 מיום 8.9.60) להמליץ בפני הממשלה למנות את ד"ר אורי מריבוב למשרת מנהל השירות לשמירת איכות הסביבה.

ד"ר ח. יתיל"
(חבר)

י. צור
(חבר)

י. ביצן
נציב שירות המדינה

... מצורפים בזה פרטי תולדות חייו של המועמד.

מוגש על-ידי ראש הממשלה

ד"ר אורי מרינוב - תולדות חיים

15.12.1935	נולד בירושלים.
1953	בוגר בית-הספר עיינות בנס ציונה.
1953-1955	שרות צבאי בבח"ל.
1953-1959	חבר בקבוץ בחל עוז.
1959-1960	האוניברסיטה העברית, ירושלים.
1960-1965	איובה סטייט יוניברסיטי, אימס, איובה. ד"ר לרפואה וטריטרית (D.V.M.)
1965-1966	חבר מחקר, איובה סטייט יוניברסיטי (M.S.C.) מחקר בפיזיולוגיה של הרבייה.
1966-1969	חבר מחקר, המחלקה לפיזיולוגיה, בית-הספר לרפואה, "הדסה" ירושלים.
מ-1969	ראש אגף מדעי החיים, המועצה הלאומית למחקר ולפיתוח, משרד ראש הממשלה

מצב משפחתי: נשוי + 2

חברות בוועדות ובגופים צבוריים: במסגרת עבודתו ייצג את ישראל בקונגרסים ובסימפוזיונים בינלאומיים ושימש חבר במספר ועדות מדעיות ובגופים צבוריים בתחום עבודתו במועצה הלאומית למחקר ולפתוח.

מינוי מנהל השירות לשמירת איכות הסביבה

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם למנות את ד"ר אורי מרינוב לתפקיד מנהל השירות לשמירת איכות הסביבה.

ד ב ר י ה ס ב ר

הממשלה החליטה ביום ט"ז באדר ב' תשל"ג (20.3.73) (החלטה מס. 563), להקים במשרד ראש הממשלה "שירות לשמירת איכות הסביבה". בהחלטה נקבע כי מנהל השירות ימונה על-ידי הממשלה, לפי הצעת ראש הממשלה.

להלן חוות דעת ועדת המינויים על המועמד:

"על-פי בקשת ראש הממשלה החליטה ועדת המינויים הנזכרת בהחלטת הממשלה בדבר סדרי מינוי למשרות מסויימות (ילקוט הפרסומים מס. 790 מיום 8.9.60) להמליץ בפני הממשלה למנות את ד"ר אורי מרינוב למשרת מנהל השירות לשמירת איכות הסביבה.

ד"ר ח. יתיל"
(חבר)

י. צור
(חבר)

י. ביצן
נציב שירות המדינה

... מצורפים בזה פרטי תולדות חייו של המועמד.

מוגש על-ידי ראש הממשלה

ד"ר אורי מרינוב - תולדות חיים

15.12.1935	נולד בירושלים.
1953	בוגר בית-הספר עיינות בנס ציונה.
1953-1955	שרות צבאי בנח"ל.
1953-1959	חבר בקבוץ נחל עוז.
1959-1960	האוניברסיטה העברית, ירושלים.
1960-1965	איובה סטייט יוניברסיטי, אימס, איובה. ד"ר לרפואה וטריטרית (D.V.M.)
1965-1966	חבר מחקר, איובה סטייט יוניברסיטי (M.S.C.) מחקר בפיזיולוגיה של הרבייה.
1966-1969	חבר מחקר, המחלקה לפיזיולוגיה, בית-הספר לרפואה, "הדסה" ירושלים.
מ-1969	ראש אגף מדעי החיים, המועצה הלאומית למחקר ולפיתוח, משרד ראש הממשלה

מצב משפחתי: נשוי + 2

חברות בוועדות ובגופים צבוריים: במסגרת עבודתו ייצג את ישראל בקונגרסים ובסימפוזיונים בינלאומיים ושימש חבר במספר ועדות מדעיות ובגופים צבוריים בתחום עבודתו במועצה הלאומית למחקר ולפתוח.